

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 752 - 16 Νοέμβρη 2013

1,30 ΕΥΡΩ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ,
40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Διδάγματα από
μια εξέγερση**

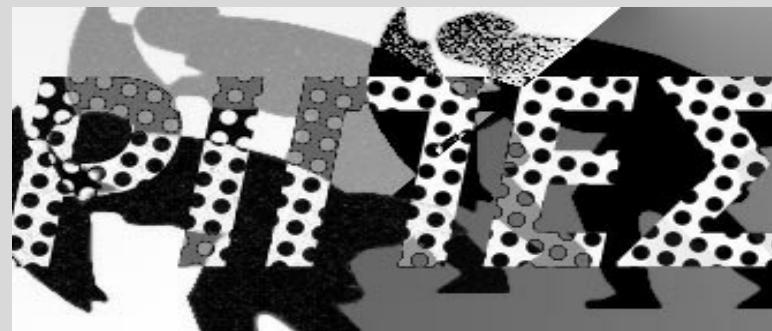
ΚΕΤΕ ΚΟΛΒΙΤΣ: ΕΞΕΓΕΡΣΗ (1897)

ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΜΦΗΣ ΟΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/11: Ημέρα ανεκτικότητας, ημέρα φιλοσοφίας 16/11/1849: Θανατική καταδίκη Φ. Ντοστογιέφσκι για αντικυβερνητική δραστηριότητα 16/11/1935: Καθέρωση Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας 16/11/1993: Σύλληψη αμερικανών πρακτόρων Τζακ Καρλ Σλούάρ και Τσαρλς Φόντις που ετοίμαζαν προβοκάτσια (πλατεία Αμερικής) 17/11: Ημέρα σπουδαιστών, Ζοϊρ: Ημέρα στρατού 17/11/1918: Ιδρυση ΚΚΕ 17/11/1934: Νυχτερινή αιματηρή σύγκρουση αστυφυλάκων-κομμουνιστών (Ακαδημίας), πολλές συλλήψεις 17/11/1941: Απεργία 4.000 φοιτητών για βελτίωση στις ποσιτικές και παροχή ηλεκτρικού ρεύματος (Αθήνα) 17/11/1942: Συνάντηση Βελουχιώτη, Ζέρβα, Μάγιερς (Βίνιαν Ευρυτανίας) 17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Άλεκο Παναγούλη για απόπειρα δολοφονίας δικτάτορα Παπαδόπουλου 17/11/1973: Πολυτεχνείο 17/11/1975: Ιταλικό και Γαλλικό ΚΚ αποκηρύσσουν τη βία 17/11/1977: Δύο βόμβες στη Γαλλική Σχολή 17/11/1978: Βόμβες σε εγκαταστάσεις και αυτοκίνητο Κόκα-Κόλα, γραφεία Απομάχων Αμερικάνων Αξιωματικών και Ιντερ-μαρμέρικων (Θεσσαλονίκη) 17/11/1979: Βόμβα καταστρέψει απόθηκη εταιρίας που κατασκεύαι εγκαταστάσεις για Η/Υ Πολυτεχνείου (Ζωγράφου) 17/11/1980: Δολοφονία Σταματίας Κανελοπούλου και Ιάκωβου Κουμή 17/11/1986: Εκτέλεση γενικού διευθυντή Renault Zorž Μπετς («Action Direct») 17/11/1991: Βόμβες (ΕΛΑ-1 Μάρη) σε γραφεία ΔΕΗ και ΙΚΑ (Θεσσαλονίκη) 18/11: Αλβανία, Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ομάν: Εθνική γιορτή, Αίτη: Ημέρα στρατού 18/11/1958: Απόπειρα δολοφονίας βουλευτής ΕΔΑ Β. Θανασέσκου (Φθιώτιδα) 18/11/1977: Τρεις βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και μία σε κατάστημα AEG (Πάτρα) 18/11/1985: Δολοφονία Μιχάλη Καλτεζά 18/11/1995: 504 συλλήψεις στο Πολυτεχνείο (οι 86 ανήλικοι) 19/11: Ημέρα τουαλέτας, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493) 19/11/1987: Νυχτερινή πορεία (ΕΦΕΕ) παραλύει το κέντρο της Αθήνας 20/11: Ημέρα δικαιωμάτων παιδιού, ημέρα βιομηχανοποίησης Αφρικής, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1920: Εκτελούνται δεκατέσσερις πράκτορες βρετανικών μυστικών υπηρεσιών (IRA) 20/11/1990: Ρουκέτα κατά Βαρδή Βαρδινογιάννη (17Ν) 20/11/1991: Συμπλοκή Σεπτολίων 21/11: Ημέρα τηλεόρασης, ημέρα χαιρετισμού 21/11/1973: Πραξικόπεμπτη ταξίφαρου Ιωαννίδη 21/11/2001: Ο αιστυφύλακας Γιάννης Ριζόπουλος σκοτώνει τον 20χρονο αλβανό μετανάστη Gentjan Celniku (πλατεία Αμερικής) 21/11/2006: Νεκρός μετανάστης από το Μαργκρέμπι μετανάστης από το ΑΤ Ομόνοιας 22/11: Λίβανος: Ημέρα ανεξαρτησίας 22/11/1973: Διαλύονται 28 φοιτητικοί σύλλογοι σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Χανιά 22/11/1978: Η ΚΕ του ΚΚΕ εσ. καταδικάζει εμφύλιο και Δεκεμβριανά ως «ιστορικά λάθη καθοριστικής σημασίας» 22/11/1996: Ο αιστυφύλακας Δημήτρης Τρίμης σκοτώνει τον 45χρονο αθήγονο Αναστάσιο Μουράτη μπροστά σε ένα από τα τρία παιδιά του (Λιβαδειά).

● Ζει, ρε παιδιά ο Σέρτζιο Λεόνε; ●●● Αν ζει, την Κυριακή το βράδυ θα πρέπει να αισθανόταν την απόλυτη δικαίωση ●●● Τα γουέστερν σπαγκέτι, που τόσο λοιδορήθηκαν από εμάς τους κουλουτουριαρίους, βρήκαν τη δικαίωσή τους στο ναό της Ελληνικής Δημοκρατίας ●●● Σ' έναν απειρούς κάλλους... πολιτικό διάλογο Τσίπρα-Βενιζέλου, έπαιξαν από «Μονομαχία στο Ελ Πάσο» μέχρι «Για ένα τρύπιο δολάριο» ●●● Μόνο ο Τραμπάκουλας έλειπε ●●● Το φυσάει και δεν κρυώνει ο Σκανδαλίδης ●●● Ενώ είχε ετοιμάσει την ατάκα περί υφαρπαγής της δετικής ψήφου, τον πέρασε στη στροφή η Τζάκρη και έφαγε τη σκόνη της ●●● Μόνο το τάκα-τάκα από τις γόβες της πρόλαβε ν' ακούσει ●●● Αμ' δε γίνεται μια ζωή την ίδια παραμύθια, Κωστάκη ●●● Αλήθεια, πώς ακριβώς έγινε η υφαρπαγή της ψήφου του; ●●● Αν δεν κάνουμε λάδος, ο ΣΥΡΙΖΑ προκάλεσε την ψηφοφορία, όχι η κυβέρνηση ●●● «Ισχυρή εντολή αυτοδυναμίας» ζήτησε ο Τσίπρας ●●● Θα πέσει πολύ γέλιο όταν ο κυρ-Φώτης καταδέσει την πρόταση για την απλή αναλογική ●●● Ποιος καμάρωνε (σα Μητσάρας) πίσω από τον Σαμαρά, μ'

ένα χαμόγελο μέχρι τ' αυτιά, μόλις τελείωσε η ψηφοφορία; ●●● Ο... αντάρτης, ο τσίφτης, ο μάγκας, ο καραμπουζουκλής, ο Δάνιος ο Τζαμτζής ●●● Προς τις κυρίες Άννα και Μαριλίζα, που έσπευσαν να καταγγείλουν τους πρώην συντρόφους τους για σεξιστική επίθεση κατά της Τζάκρη ●●● Το προκλητικό life-style, στο οποίο διακρίνεται η Τζάκρη, είναι λιγότερο σεξιστικό; ●●● Προς συνασπιστήρια και λοιπές συριζικές δυνάμεις: γιατί δε λέτε ευδέως, ότι πήγατε να κάνετε μια συγκέντρωση και αποτύχατε, παρά επιστρατεύετε [ο δεός να τα κάνει] επιχειρήματα που σας κάνουν καταγέλα-

στους [αν όχι γελοίους]; ●●● Κορυφαίος όλων ο Σκουρλέτης, που δήλωσε ότι καλώς αποφάσισαν να οργανώσουν συγκέντρωση ●●● «γιατί φαντάζουμα ότι η νεκρή πλατεία την ώρα της συζήτησης την Κυριακή το βράδυ θα ήταν μια εικόνα που θα εξέπειμπε ένα μήνυμα δλίψης, ενώ εγώ είδα ένα μήνυμα αποφασιστικότητας και ελπίδας στη χεισινή συγκέντρωση» ●●● Θέλεις και τα λες, ωρέ Σκουρλέτη, ή σου ξεφεύγουν; ●●● Υπάρχει μεγαλύτερη δλίψη από το «αραία, αραία, να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα», σε κεντρική πολιτική συγκέντρωση κόμματος εξουσίας; ●●● Ρώτα και τους Συριζιάους που

ήταν εκεί ●●● Το έσπασε και το ρεκόρ του Σιράκ ο «νεοάνεμος» Ολάντ ●●● Επεισ στο 22% σε δημοτικότητα, το χαμηλότερο ποσοστό που έχει πέσει γάλλος πρόεδρος μετά τον πόλεμο ●●● Αλέξη, φόρα καλά το κασκόλ, μη πουντιάσεις από τον νέο άνεμο ●●● Απύχησε ο κυρ-Φώτης, αλλά μεσολάβησε η πρόταση δυσπιστίας και μπόρεσε να κρύψει την πομπή του ●●● Πάνω που αποφάσισε να άρει το μποϊκοτάζ στη ΔΤ, μπούκαραν τα ΜΑΤ στην ΕΡΤ ●●● Καλός χριστιανός ο Μπένι, με καλή γνώση των βιβλικών δεμάτων, αλλά την αυτοπαρομοίωση με τον Ιησού που εισήλθε «επί πώλου όνου», μετά τη σταυρώδης και στο τέλος αναστήμηκε, τι την ήδελε; ●●● Σύμφωνα με τις χριστιανικές απεικονίσεις, ο Ιησούς ήταν αδύνατος, οπότε ουδέν πρόβλημα ●●● Πού να θρεδεί όνος να σηκώσει επί του πώλου του τον Μπένι; ●●● Με ρωτάνε αν και πότε θα φύγει ο Κασσής από το ΠΑΣΟΚ και απαντώ ●●● Αν και όταν ο Κώστας [Σκανδαλίδης] το πει στον κουμπάρο και κολλήτο του το Βαγγέλη [Αργύρη] κι αυτός το πει στο alter ego του Μιχάλη [Κασσή] ●●●

◆ Ιωάννης Βρούτσης: «Όμως, όσο παράδοξο και αν φαίνεται, μέσα σε αυτό το περιβάλλον της πολύ δύσκολης δημοσιονομικής κατάστασης που βιώνει η χώρα μας, θα αναδείξω και τη νέα Ελλάδα που γεννιέται, τη νέα Ελλάδα που αναδιαμορφώνεται, μεταμορφώνεται και περνά σε μία νέα εποχή. Θα το αποδείξω με πράγματα και γεγονότα, όχι σε χρόνο «θα», μελλοντικό, αλλά σε χρόνο τωρινό, με αποφάσεις και δράσεις που έγιναν και που γίνονται (...) Εμείς, όπως έρεψε, δεν μένουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Δεν μένουμε παρατηρητές, αλλά παρεμβαίνουμε και αλλάζουμε το κοινωνικό πρόσωπο της Ελλάδας προς το δικαιότερο». Ως σχόλιο μια λέξη: τεράστιο!

◆ Αυτή τη φορά ο μεγαλοδικηγόρος Αλ. Μητρόπουλος, βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, δεν ασχολήθηκε με το προσωπικό του πρόβλημα με το ΣΔΟΕ. Ήταν η σειρά του μεγαλοδικηγόρου Β. Καπερνάρου, βουλευτή του κόμματος Καμμένου να καταγγείλει «πολιτική δίωξη», απ' αφορμή δική του διαφορά με το ΣΔΟΕ. Αν δεν ήταν βουλευτές, πώς θα έλυναν τη

διαφορά τους με το ΣΔΟΕ; Θα πήγαιναν στα φορολογικά δικαιοστήρια, όπως κάθε πολίτης. Γιατί δεν το κάνουν και τώρα, παραπούμενοι κάθε ασυλίας για το ενδεχόμενο ποινικό σκέλος της υπόθεσής τους;

◆ Τα Μαθηματικά του Καρμένου: πρώτα κατηγόρισε τη ΔΗΜΑΡ τόι με το «παρών» που αποφάσισε να δηλώσει «η ψήφος δυσπιστίας δεν μπορεί να συγκεντρώσει, απ' ότι μέχρι τώρα φαίνεται, τους εκάτονταν πενήντα ένα Βουλευτές ώστε να οδηγηθούμε σε ειλογές». Κι επειδή ο νηστικός καρβέλια ονειρεύεται, απεφάνθη στη συνέχεια ότι «η απώλεια της δεσδηλωμένης, δηλαδή η μη ύπαρξη εκοτόν πενήντα μιας θετικών ψήφων και αυτή πρέ-

πει να οδηγήσει σε εκλογές, όπως το Σύνταγμα ορίζει». Στο τέλος, η κυβέρνηση πήγε προς τη στρατική επιπροπή δε δημιουργήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (σ.α. τη σύσταση εξεταστικής επιπροπής για το πώληση στην Επιτροπή του Μνημόνιου) το αποφασίζουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο». Εχει και η αντιπολιτευτική δημοσιωγία τα όριά της, αλλά αυτό δεν ισχύει για τον ΣΥΡΙΖΑ και τον πρόεδρό του.

◆ Είχε και συνέχεια, όμως, ο Καμμένος: «Και την ώρα που στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται έξεταστη και με ασθενοφόρο από το νοσοκομείο, αν από την ψήφο του κρινόταν το 151) και ο Καμμένος έμεινε μετεξετός. ◆ Είχε και συνέχεια, όμως, ο Καμμένος: «Και την ώρα που στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται έξεταστη και με ασθενοφόρο από το νοσοκομείο, αν από την ψήφο του κρινόταν το 151) και ο Καμμένος έμεινε μετεξετός.

◆ Είχε και συνέχεια, όμως, ο Καμμένος: «Και την ώρα που στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται έξεταστη και με ασθενοφόρο από το νοσοκομείο, αν από τη

Μέτρησαν τις πληγές τους

Κανονικά, η τριήμερη συζήτηση στη Βουλή για την πρόταση δυσπιστίας προς την κυβέρνηση, που υπέβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ, θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί με μια αλυσδια χιουμοριστικών, παραπολιτικών σχολίων. Ιδιαίτερα η τελευταία μέρα της, η Κυριακή, όταν εμφανίστηκαν στη σκηνή οι πρωταγωνιστές του πολιτικού θιάσου της πλατείας Συντάγματος. Ομως, ακόμη και μια κοινοβουλευτική συζήτηση-σύους έχει το πολιτικό της ενδιαφέρον, καθώς επιπρέπει να αποκρυπογραφούνται οι πολιτικές στοχεύσεις των κομμάτων εξουσίας.

Στην ουσία, ήταν μια συνήθηση συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης, με διευρυμένη σύνθεση ομιλητών και τριπλάσια διάρκεια. Το αποτέλεσμα ήταν προδιαγεγραμμένο. Ζητούμενο ήταν οι εντυπώσεις. Εκτός αν θεωρήσουμε ότι κάπι αλλαξε, επειδή καταψήφισε την κυβέρνηση η Τζάκη, που περίμενε μια ευκαιρία για να το κάνει και ν' ακολουθήσει τη δική της πορεία, έξω από το ΠΑΣΟΚ (μένει να δούμε πού θα βρει «απάγκιο»).

Η κυβέρνηση πήρε 153 θετικές ψήφους, στις οποίες πρέπει ν' αθροιστεί κι αυτή του απόντος (για λόγους υγείας) Ν. Κακλαμάνη. Η κυβέρνηση, όμως, πέρα από κάπι στινιάλα που έρχονται από το ΑΝΕΛ μεριά, μπορεί να λογαριάζει και στα «παρών» της ΔΗΜΑΡ και των Λοβέρδου-Αηδόνη-Μπόλαρη, που τη θωρακίζουν έναντι «αυτοχήματος». Το επεσήμανε με νόημα ο Βενιζέλος, χωρίς να υπάρξει καμιά διαμαρτυρία (ή διευκρίνιση) από τον Κουβέλη. Ας μην αμφιβάλλει κανείς, ότι Κουβέλης και Λοβέρδος θα κάνουν ότι μπορούν για να στηριξουν την κυβέρνηση, όσο δε θα είναι έτοιμοι για εκλογές. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η πολιτική τους επιβίωση. Τα υπόλοιπα που λένε είναι σκέτη δημαρχιγάνια.

Την επαύριο της ψηφοφορίας, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ έλεγαν πως έσκισαν τον αντίπαλο. Και ανέπτυσσαν τη γνωστή σε τέτοιες περιπτώσεις επιχειρηματολογία. Πριν δούμε ποιος έσκισε ποιον, πρέπει να μιλήσουμε για τον μεγάλο χαμένο, που είναι ο Βενιζέλος. Έχασε μια ακόμη έδρα (Τζάκη), ενώ άκουσε τουλάχιστον τρεις βουλευτές (Σκανδαλίδη, Μωραΐτη, Καστορ) να δηλώνουν ότι ψήφισαν υπέρ της κυβέρνησης από ανάγκη, εκβιαζόμενοι, χωρίς να δίνουν λευκή επιταγή κ.λπ. Η εν γένει συμπεριφορά του θύμιζε λαβωμένο ρινόκερο που δεν ξέρει πού να στρέψει την οργή του, γεγονός που δεν μπορούνε να κρυφτεί πίσω από την αναμφισβήτητη ευγλωττία του. Ο Σαμαράς του έδωσε χώρο, τα ΜΜΕ του Μπόμπολα και του Ψυχάρη τον στήριξαν και τον στηρίζουν, όμως οι ψηφοφόροι έχουν άλλα κριτήρια και ο

Βενιζέλος, μολονότι επικαλείται τα αγαπημένα του ευαγγελικά ρητά (επί πώλου όνου ερχόμενος - σταύρωση - ανάσταση) πρέπει να θεωρείται τελειωμένος ως αρχηγός μεγάλου σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. Η τύχη του είναι πλέον άρρηκτα δεμένη με τη μακροχρέωση της κυβέρνησης Σαμαρά, με τον οποίο στο μέλλον μπορεί να βρεθεί και υπό την ίδια «ευρωπαϊκή» κομματική στέγη (εκτός αν ξαναγυρίσει ντροπαλέμονος στην έδρα του στο ΑΠΘ).

Και από τους δύο «μονομάχους» ποιος κέρδισε, ο Τσίπρας ή ο Σαμαράς; Η κάθε πλευρά προσπάθησε να χτυπήσει τον αντίπαλο στα αδύνατα σημεία του. Ο Τσίπρας ανέδειξ ολια όσα υποφέρει ο ελληνικός λαός από

την αικολουθούμενη πολιτική και σ' αυτά απάντησε δεν πήρε. Κατά βάθος, όμως, ήξερε πως έχει και ο ίδιος πολλά τρωτά σημεία, στα οποία πάτησε ο Σαμαράς. Γι' αυτό και έκανε τη γκάφα να ζητά το λόγο για να δευτερολόγησε στο τέλος, εισπράττοντας τη μειλίχια (αλλά σταθερή) άρνηση του Μεϊμαράκη, τον οποίο δεν τόλμησε να καταγγείλει. Αν ήταν τόσο σίγουρος για τη νίκη του, θα περιορίζοταν σε κάποια απάντηση στο έδρανό του και δε θα προδιδόταν από το άγχος του σώνει και καλά ν' απαντήσει στον Σαμαρά.

Ο Σαμαράς από την άλλη, έχοντας στις πλάτες του τη συνέχιση της βάρβαρης πολιτικής που μέχρι να γίνει πρωθυπουργός κατήγγειλε, προσπάθησε να πάρει

Από Φέμα σε Φέμα

Αδίστακτος στο φέμα αποδεικνύεται ο Σαμαράς. «Επομένως δημοσιονομικό κενό δε θα υπάρχει κατά την άποψή μας, θα το δούμε με τα νούμερα», έλεγε στη γνωστή συνέντευξή του στον Πρετερέρη, διαφεύδοντας ακόμη και τον Στουρνάρα που παραδέχεται δημοσιονομικό κενό και «διαφωνεί» με την τρόικα στο νούμερο. Μιλώντας στη Βουλή, την τελευταία μέρα της συζήτησης επί της πρότασης δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ, πέταξε πιο χοντρό φέμα: «Τα πρωτογενή πλεονάσματα θα γίνουν κανονικά πλεονάσματα σε δυο χρόνια. Ως το 2016, σύμφωνα με το πρόγραμμα που ήδη τηρούμε κατά γράμμα, θα καλύπτουμε όχι μόνο τα τρέχοντα έξοδά μας, αλλά και τις δαπάνες για τόκους και χρεούλσια και έτσι θα ανακτήσουμε πλήρως τον ελεγχό. Τον ελεγχό θα τον ανακτούμε πλήρως, βήμα-βήμα από το 2014 και το 2016, με τη λήξη της τετραετίας, θα γίνουν εκλογές. Μέχρι τότε εμείς θα έχουμε βγαλεί τη χώρα από το πρόβλημα».

Γιατί είναι χοντρότερο αυτό το φέμα; Ο ίδιος ο Στουρνάρας έχει παραδεχτεί ότι υπάρχει «χρηματοδοτικό κενό», το οποίο ανεβάζει στα 10-11 δισ. ευρώ. Εμείς το έχουμε υπολογίσει (με βάση τα επίσημα στοιχεία) σε υπερτετραπλάσιο. «Για το διάστημα 2014-2016, ακόμη και με το ευνοϊκό σενάριο της δημιουργίας πρωτογενών πλεονασμάτων, θα απαιτηθούν 48 δισ. ευρώ προκειμένου να εξαφληθούν ομόλογα και τόκοι», γράφαμε σε ανάλυσή μας πριν μερικές εβδομάδες.

Το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους, σε πρόσφατη μελέτη του, η οποία δημοιογγήσει αίσθηση, έγραφε: «Η εξυπηρέτηση του χρέους ώστε να γίνει βιώσιμο μόνο με τις δικές μας δυνάμεις προϋποθέτει ένα συνδυασμό υψηλών ρυθμών μεγέθυνσης και εξίσου μεγάλων πρωτογενών πλεονασμάτων για πολλά χρόνια που όμως η επίτευξή τους είναι δύσκολη. Θα προϋπέθετε επίσης δυνατότητα ανοχηρηματοδότησης από τις αγορές με ανεκτούς όρους (...) Το ερώτημα είναι αν η μείωση των επιτοκίων και η επιμήκυνση της αποπληρωμής χρεών (= παράταση των αριμάνσεων) θα επιπρέψουν στην Ελλάδα να επιστρέψει στις αγορές για να καλύψει υποχρεώσεις χρεούλσιων με λογικούς όρους. Μολονότι η αποπληρωμή του Δημόσου χρέους μέσω νέου δανεισμού (π.χ. από την ΕΚΤ ή το ΕΤΣ) δεν μπορεί να συνεχίζεται επ' άπειρον, είναι δύσκολο να αναμένουμε ότι η χώρα θα επιστρέψει στις αγορές μετά το 2014 για να καλύψει με λογικούς όρους τις ανάγκες ανοχηρηματοδότησης του χρέους συν τυχόν έκτακτες ανάγκες. Μόνο για τα χρεούλσια, οι απαιτήσεις τα επόμενα χρόνια ανέρχονται σε 70,5 δισ. ευρώ. Κατά την εκτίμησή μας, οι ελαφρύνσεις είναι μεν αναγκαίες, αλλά δεν αρκούν για μια οριστική λύση του προβλήματος και αφήνουν την Ελλάδα έκθετη στις απροσδόκητες διαταραχές της διεθνούς και ευρωπαϊκής οικονομίας. Το χρέος θα παραμείνει ως δαμόκλειο σπάθι πάνω από την ελληνική οικονομία, θα επηρεάζει αρνητικά τις προσδοκίες των οικονομικών παραγόντων και θα εμποδίζει την επιστροφή στις αγορές».

Κι όμως, σε πείσμα της αλήθειας των κυβερνητικών αριθμών, ο Σαμαράς στάθηκε στο βήμα της Βουλής και ισχυρίστηκε ότι σε δύο χρόνια ο κρατικός προϋπολογισμός θα μπορεί να καλύπτει τις δαπάνες του και να πληρώνει τόκους και χρεούλσια! Μετά από μερικούς μήνες, που θ' αρχίσει η συζήτηση για νέο δάνειο και νέα σκληρή επιτήρηση (ανεξάρτητα αν θα την ονομάσουν Μνημόνιο), θα τραγουδήσει άλλο τραγούδι. Προς το παρόν, ήθελε να κλέψει τις εντυπώσεις από τον Τσίπρα.

τη συζήτηση στα προβλήματα του ΣΥΡΙΖΑ. Επί της ουσίας, αποφέυγοντας αυτή τη φορά να πει οιδήποτε περί «success story», έκανε μια γενικόλογη μελλοντολογική αναφορά στον «οδικό χάρτη εξόδου από το Μνημόνιο», που δε θα μπορούσε να σταθεί ούτε σε αμφιθέατρο πρώτου έτους σχολής Οικονομικών των ΤΕΙ. Πράγματα χιλιοεπωμένα, που τ' ακούμε από την εποχή των Παπανδρέου-Παπακωνσταντίνου και τα οποία διαψεύδονται όχι μόνο από την οικονομική ανάλυση, αλλά και καθημερινά από τις εξελίξεις.

Η ομιλία Τσίπρα είχε μπολίκες κορόνες, αλλά όχι εκείνα τα ηρωικά του παρελθόντος. Ήταν στο ίδιο πνεύμα με την ομιλία στο Τέξας, χωρίς βέβαια τον κυνισμό της (για λόγους απολύτων ευνόητους). Είχε προηγηθεί, άλλωστε, ο Δραγασάκης, κεντρικός ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ την πρώτη μέρα της διαδικασίας, ο οποίος στρογγύλεψε τα πρόβλημα ύστοιχα την οικονομία της προηγηθείσας περιόδου.

Σε έναν τομέα υπήρξε θεαματική η κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ. Οχι μόνο δεν «προειδοποίησε» τους υποψήφιους επενδυτές-πλιατσικολόγους να μην τολμήσουν να μπουν στο «κόλπο», γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ θα τους ακυρώσει τις επενδύσεις, αλλά αντίθετα εμφανίστηκε ως προστάτης των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων, ακόμη και εκείνων που μηλίσει, ο Τσίπρας το ύριξε και στη σκανδαλολογία και στην περιπτωτολογία, επιλέγοντας τόνους μπολκονιού και όχι τόνους πειθαρχημένες. Οπως χαρακτηριστικά είπε, «οι αποκλίσεις στις προβλέψεις της τρόικας, οφείλονται σε μεγάλο βαθμό, στις σημαντικές καθυστ

Πόσες φορές δεν έχουμε αικούσει η διαβάσει για το «κοινωνικό κράτος» που υποτίθεται ότι υπάρχει στη Δυτική Ευρώπη, σε αντίθεση με το «δικό μας» που δεν ενδιαφέρεται για τον πολίτη; Η όξυνση της κρίσης στη χώρα μας και η «κινεζοποίηση» που συντελείται με ταχύτατους ρυθμούς έχουν δώσει περισσότερη τροφή σ' αυτή τη φιλολογία. Θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε, ότι ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός ενδιαφέρεται για τον «πλούτη» (έννοια που χρησιμοποιείται για να κρύψει τις ταξικές διαφορές στο εσωτερικό των χωρών), έστω κι αν λόγω της κρίσης (που παρουσιάζεται σα... φυσική καταστροφή, χωρίς ταξικά αίτια) αναγκάζεται να μειώσει το «κοινωνικό κράτος».

Στο παρόν αφέρωμα, που γίνεται με αφορμή τα 24 χρόνια από την πτώση του τείχους του Βερολίνου, θα διερευνήσουμε πόση αξία μπορούν να έχουν οι παραπάνω «διαπιστώσεις» στη χώρα που αποτελεί ατμομηχανή του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, τη Γερμανία. Ως ιμπριαλιστική χώρα που αποκομίζει τεράστια κέρδη ξεζουμίζοντας την εργατική τάξη σε όλες τις χώρες, η Γερμανία δεν εφαρμόζει με τον ίδιο τρόπο τις περικοπές των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης, όπως γίνεται στη χώρα μας.

Ο λόγος είναι προφανής. Αν η «κινεζοποίηση» γινόταν καθεστώς στο εσωτερικό της Γερμανίας, τότε θα διακυβεύσταν η κοινωνική σταθερότητα και θα εγκυμονούνταν εξεγερτικές καταστάσεις, κάτι που το γερμανικό κεφάλαιο θέλει να αποφύγει. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι δεν εφαρμόζεται «κινεζοποιημένη» εργασία σε τμήματα του εργαζόμενου πληθυσμού. Πέρα από τους μετανάστες που αποτελούν εύκολο «αντικείμενο εκμετάλλευσης» για το κεφάλαιο όλων των χωρών^[1], τα εργατικά δικαιώματα καρατομήθηκαν και για όλους εργαζόμενους που αναγκάζονται να υπομείνουν εξεταλιστικά μεροκάματα για να επιβιώσουν. Πρώτος στόχος σ' αυτή την επίθεση ήταν οι εργαζόμενοι της πρώην Ανατολικής Γερμανίας, που ένωσαν στο πετού τους τα «δώρα» του «φιλελεύθερου καπιταλισμού».

Ξεπούλημα και αποδύσεις

Πριν από 24 χρόνια, στις 9 Νοέμβρη του 1989, έπεσε το τείχος του Βερολίνου. Ενα χρόνο μετά, η ανατολή μιας «νέας Γερμανίας» έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από χιλιάδες πολίτες της Ανατολικής Γερμανίας, που πανηγύριζαν για ένα καλύτερο αύριο. Η πραγματικότητα, όμως, διέψευσε όλες τις προσδοκίες.

Η προσάρτηση της Ανατολικής Γερμανίας στη Δυτική Εξέκινησε με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας της πρώτης, μέσω της κακόφρημης κρατικής εταιρίας Treuhand, που ανέλαβε τη βρόμικη δουλειά. Η Treuhand, που σημαίνει «έμπιστο χέρι», δημιουργήθηκε το καλοκαίρι του 1990, με στόχο την ιδιωτικοποίηση χιλιάδων ανατολικογερμανικών επιχειρήσεων και ακινήτων. Μέσα σε τέσσερα χρόνια, ξεπούλησε «κιτρίνη παρά» τις επιχειρήσεις αυτές^[2], μειώνοντας παράλληλα το προσωπικό τους κατά 2.5 εκατομμύρια

Εργατική εξαθλίωση στο γερμανικό «παράδεισο» (1)

Πίνακας 1: Ελάχιστα ωρομίσθια στην Γερμανία (Ευρώ ανά ώρα)

Κλάδος	Δυτική	Ανατολική	Μισθωτολογική διαφορά Ανατολικής Δυτικής Γερμανίας
Τομέας καθαριστητών	8,68	8,68	0,0%
Οικοδομή			
- Εργάτης	11,05	10,25	7,2%
- Ειδικευμένος εργάτης	13,7	10,25	25,2%
Εξόρυξη	11,53	11,53	0,0%
Εκπαίδευση και μετεκπαίδευση	12,6	11,25	10,7%
Κατασκευή στεγάστρων	11,2	11,2	0,0%
Ηλεκτρολογικές εργασίες	9,9	8,85	10,6%
Καθαρισμοί κτιρίων			
- Εσωτερικών χώρων	9	7,56	16,0%
- Προσόφεων	11,33	9	20,6%
Ελαιοχρωματιστές			
- Ανειδίκευτοι	9,9	9,9	0,0%
- Πρωτοεργαζόμενοι	12,15	9,9	18,5%
Περίθαλψη	9	8	11,1%
Υπηρεσίες ασφαλείας	7,5-8,90	7,5	
Καθαριστήρια ρούχων	8,25	7,5	9,1%
Μερική απασχόληση	8,19	7,5	8,4%

Πηγή: Γερμανικό περιοδικό Focus 14/10/13

άτομα.

Αντί κέρδους από το ξεπούλημα αυτό, η Treuhand συσσώρευσε χρέος αξίας 300 δισ. γερμανικών μάρκων^[3]. Ήταν τόσο προκλητικό το ξεπούλημα, που πληθώρα στελεχών της εταιρίας παραπέμφθηκε στα δικαστήρια με την κατηγορία της διαφθοράς. Τουλάχιστον ένα στέλεχος καταδικάστηκε^[4].

Καταρρέουν οι αυταπάτες

Οσοι πιστεύουν ότι αυτά ανήκουν στο μακρινό παρελθόν και ότι τώρα στη Γερμανία οι μισθοί είναι υψηλοί για όλους τους εργαζόμενους θα απογοητευτούν, αν διαβάσουν τις αποκαλύψεις που είδαν πρόσφατα το φως της δημοσιότητας. Πέρα από το γεγονός ότι στη Γερμανία δεν έχει ακόμα θεσμοθετηθεί ελάχιστος βασικός μισθός σε όλα τα επαγγελματα (κάτι που ακόμα αποτελεί θέμα συζήτησης και παταρίων ανάμεσα στα κόμματα του νέου κυβερνητικού συνασπισμού), δεν είναι σπάνιες οι αναφορές καταστραγήσεων που έχουν συμφωνηθεί σε διάφορα κρατίδια για ορισμένα επαγγέλματα.

Τα ωρομίσθια αυτά αποτυπώνονται στον Πίνακα 1, ο οποίος, εκτός των άλλων, δείχνει ανάγλυφα και τη διαφορά που εξακολουθεί να υπάρχει μεταξύ Δυτικής και Ανατολικής Γερμανίας, 23 χρόνια μετά την ενοποίησή τους. Σύμφωνα με το περιοδικό Focus^[5], οι πολύ χαμηλοί μισθοί δεν είναι κάτι σπάνιο στη Γερμανία. Οι καπιταλιστές δικαιολογούν τους μισθούς με το χαμηλότερο κόστος ζωής και την υψηλή ανεργία.

Ομως, κατά το Ινστιτούτο Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών του Ιδρύματος Χανς Μπέκλερ, που επικαλείται το περιοδικό^[6], οι χαμηλοί μισθοί στην πρώην Ανατολική

το Γραφείο Εργασίας πλήρωνε επιπλέον 160 ευρώ, επειδή ο καπιταλιστής δεν πλήρωνε το ελάχιστο ωρομίσθιο. Εποι, το Γραφείο ζήτησε από τον καπιταλιστή να του επιστρέψει 5.250 ευρώ για τα τρία περίπου χρόνια που ο 52χρονος έπαιρνε το επίδομα. Τελικά, το δικαστήριο κατέληξε σε συμβιβασμό: να πληρώσει ο καπιταλιστής 1.560 ευρώ στο Γραφείο Εργασίας, διότι δεν είχε... ενημερωθεί σωστά από το τελευταίο!

Πέρα από το παραπάνω παράδειγμα, αυτό το «ντάμπινγκ» των μισθών εφαρμόζεται σε πληθώρα άλλων περιπτώσεων. Οπως στην περίπτωση πιτσαρίας που πλήρωνε τους ντελιβεράδες με τα... ιλιγγιώδη ωρομίσθια των 1.59 έως 2.72 ευρώ!

Οπως αναφέρει με την εφημερίδα Mέρκιος Αλγκεμάινε^[7], το Γραφείο Εργασίας του Βραδεμβούργου μήνυσε την πιτσαρία. Σύμφωνα με τη δικογραφία, οι εργαζόμενοι στα ντελιβερά της πίτσας δουλεύουν 14 ώρες την εβδομάδα με μισθό μεταξύ 100 και 165 ευρώ το μήνα. Οι εργαζόμενοι πλήρωνες απασχόλησης (40 ώρες την εβδομάδα), σύμφωνα με τα στοιχεία, έπαιρναν 430 ευρώ το μήνα μικτά.

Το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι μισθοί αυτοί αντιστοιχούσαν στο μισό από τις ελάχιστες αμοιβές που είχαν συμφωνηθεί σε τοπικό επίπεδο. Γ' αυτό και το Γραφείο Εργασίας του Βραδεμβούργου κέρδισε τη δίκη υποχρεώντων την πιτσαρία να του επιστρέψει 11.000 ευρώ από τα χρήματα που το Γραφείο αναγκάζοταν να δώσει στους εργαζόμενους αυτούς, ως βιόθημα στο πλαίσιο του Hartz IV.

Οπως επισημαίνει η εφημερίδα, τους περασμένους μήνες πολλά Γραφεία Εργασίας έχουν κινηθεί δικαστικά εναντίον εκείνων που πληρώνουν χαμηλούς μισθούς, κάτω από τα επίπεδα του Hartz IV (δηλαδή κάτω από τα 400 ευρώ), σε περιοχές του κρατίδιου του Βραδεμβούργου. Σύμφωνα με πληροφορίες του υπουργείου Εργασίας, πάνω από 64 χιλιάδες εργαζόμενοι στο κρατίδιο αυτό είναι αναγκασμένοι να ζητήσουν επιδόματα από τα Γραφεία Εργασίας.

Αν όμως αυτές είναι οι ακραίες μορφές εκμετάλλευσης, που μαζί με την εκμετάλλευση των μεταναστών συνιστούν παραδείγματα κινεζοποίησης των εργαζόμενων στην Γερμανία, η κατάσταση πολλών από τους υπόλοιπους απέχει πολύ από το να χαρακτηριστεί «αξιοπρεπής», ενώ βαδίζει από το κακό στο χειρότερο. Γ' αυτό όμως θα μιλήσουμε στο επόμενο άρθρο αυτής της σει-

ράς.

Στο επόμενο: Εργατικά δικαιώματα στο απόσπασμα.

Παραπομπές

1. Τον περασμένο Ιούνη, η άγρια εκμετάλλε

■ Γάζα - Δυτική Οχθη

Αντίσταση και προδοσία

Με δύο στρατιωτικές παρελάσεις γιόρτασε την περασμένη Τετάρτη η Γάζα την πρώτη επέτειο από τη νικηφόρα απόκρουση της επίθεσης του σιωνιστικού στρατού, ο οποίος για πρώτη φορά αναγκάστηκε να υπογράψει ανακωχή με τις δυνάμεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης, με μεσολάβηση της Αιγύπτου.

Η πρώτη παρέλαση ήταν η, κατά κάποιο τρόπο, επίσημη. Παρήλασαν πολλές χιλιάδες άνδρες και γυναίκες των δυνάμεων αισφαλείας, που ελέγχονται από την κυβέρνηση της Χαμάς, με παλαιστινιακές σημαίες όμως και όχι με τις πράσινες σημαίες της οργάνωσης.

Η δεύτερη παρέλαση οργανώθηκε από την Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ και σε ένδειξη τιμής την παρακολούθησαν ανώτατοι στρατιωτικοί οιξιωματούχοι και διοικητές των αντάρτικων δυνάμεων της Χαμάς. Περίπου 6.000 αντάρτες της οργάνωσης, με στρατιωτικές στολές και καλυμμένα τα πρόσωπα, παρήλασαν στο κέντρο της Γάζας, φέροντας όχι μόνο τα παραδοσιακά ντουφέκια Καλάζινικοφ, αλλά και όπλα όπως φορητούς εκτοξευτές αντιαρματικών ρουκετών και εκτοξευτές αντιαεροπορικών πυραύλων!

Η Παλαιστινιακή Αντίσταση κατέστησε σαφές ότι οργανώνεται και εξοπλίζεται ολοένα και καλύτερα και είναι σε θέση, χάρη και στους ακα-

τόλυτους δεσμούς της με τον παλαιστινιακό λαό της Γάζας, να υπερασπιστεί αποτελεσματικά αυτό το μικρό κομμάτι γης, που αποτελεί τη μόνη ελεύθερη παλαιστινιακή πατριδα, έστω και υπό συνεχή πολιορκία, έστω και με βαρύ τίμημα σε νεκρούς, τραυματίες και καταστροφές.

Μια μέρα μετά, σε μια προσπάθεια να ενθαρρύνει τις σιωνιστικές δυνάμεις, ο Νετανιάχου επισκέφτηκε στρα-

τόπεδα κοντά στη μεθόριο με τη Γάζα, για να καμαρώσει όπι στη διάρκεια του τελευταίου χρόνου υπήρξε μείωση κατά 98% στην εκτόξευση ρουκετών. «Βέβαια, δεν εφησυχάζουμε, γιατί έξερουμε ότι η Χαμάς και οι άλλες τρομοκρατικές οργανώσεις συνεχίζουν να εξοπλίζονται με διάφορους τρόπους», κατέληξε ο σιωνιστής πρωθυπουργός.

Κι ενώ η Γάζα γιόρταζε με περηφάνια, το δωσιλογικό

καθεστώς του Μοχμούντ Αμπάς στη Δυτική Οχθη δεχόταν άλλο ένα πλήγμα, με την προκήρυξη δισγωνισμού για την κατασκευή άλλων 24.000 κατοικιών στους εποικισμούς από το σιωνιστικό υπουργείο Οικισμού. Σε μια προσπάθεια να κρύψει την οργή του παλαιστινιακού λαού, η υπό τον Σαέμπτ Ερεκάτ «διαπραγματευτική» ομάδα της Παλαιστινιακής Αρχής παραιτήθηκε, με το επιχείρημα ότι «δε βλέπει να υπάρχει ελπίδα» στις συνομιλίες, λόγω της αδιαλλαξίας του Ισραήλ και της επιμονής του στον εποικισμό.

Ο παμπόνηρος Νετανιάχου, εφαρμόζοντας τη γνωστή σιωνιστική τακτική «δύο βήματα μπροστά, ένα βήμα πίσω», ζήτησε από το υπουργείο Οικισμού «να επανεξετάσει το θέμα προκειμένου ν' αποφευχθούν μη αναγκαίες εντάσεις με τη διεθνή κοινότητα σε μια περίοδο κρίσιμη που γίνεται διαπραγμάτευση και προσπάθεια για την επίτευξη καλύτερης συμφωνίας με το Ιράν». Πανέτοιμο το υπουργείο, έσπευσε όχι να ακυρώσει το διαγωνισμό, αλλά να τον «παγώσει» προς το παρόν. Ακόμη πιο έτοιμος ο Αμπάς, δήλωσε στο αιγυπτιακό CBC, ότι αν η παραιτηθείσα διαπραγματευτική ομάδα δεν αλλάξει γνώμη, θα σχηματίσει μια άλλη για να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις! Αυτό του ζητούν οι Αμερικανοί, αυτό κάνει.

■ Σαουδική Αραβία

Οι μετανάστες αντιδρούν στις απελάσεις

Σφοδρές συγκρούσεις με δύο νεκρούς ξέσπασαν μεταξύ των δυνάμεων καταστολής του δικτατορικού καθεστώτος της Σαουδικής Αραβίας και εκαποντάδων μεταναστών εργατών το Σάββατο 9 Νοέμβρη στην πρωτεύουσα Ριάντ. Οι συγκρούσεις αποτελούν την οργισμένη απάντηση των ξένων εργατών στο πογκρόμ και τις απελάσεις που έχει εξαπολύσει το καθεστώς της χώρας ενάντιά τους, στο οποίο αναφερθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ».

Αρού πρώτα τους ξεζούμισαν στα κάτεργα που έχουν στήσει στη χώρα διάφορες ντόπιες εταιρίες και πολυεθνικοί κολοσσοί που δραστηριοποιούνται κυρίως στον κλάδο των κατασκευών, τώρα το κράτος απελαύνει τους μετανάστες εργάτες στις χώρες τους, με τη δικαιολογία ότι έχουν γίνει πάρα πολλοί. Στόχος του καθεστώτος είναι να μειώσει το συνολικό αριθμό των ξένων εργατών στη χώρα, ώστε ο ιδιωτικός τομέας να απορροφήσει ντόπιους, κατί το οποίο δεν πρόκειται να γίνει, αφού κανές ντόπιος δε θα δεχτεί να εργαστεί στις απάνθρωπες συνθήκες κάτω από τις οποίες δουλεύουν οι ξένοι εργάτες. Να υπενθυμίσουμε ότι στη χώρα δεν υπάρχει εργατική νομοθεσία που να διασφαλίζει στο ελάχιστο τον εργάτη, αφήνοντάς τον έρμαιο των ορέξεων του εργοδότη του.

■ Μπαγκλαντές

Κρεσέντο αστυνομικής βίας ενάντια στους απεργούς εργάτες

Με κανόνια νερού και λαστιχένιες σφαίρες επιτέθηκε η αστυνομία του Μπαγκλαντές ενάντια στους απεργούς της κλωστοϋφαντουργίας. Η αστυνομία επιτέθηκε σε διαδήλωση των εργατών στη βιομηχανική περιοχή Ασούλια της πρωτεύουσας Ντάκα, η οποία συγκεντρώνει το 20% των κλωστοϋφαντουργικών επιχειρήσεων.

Οι εργάτες απεργούν ζητώντας αυξήσεις στους μισθούς και λήψη μέτρων ασφαλείας. Μολονότι επιτροπή που όρισε η κυβέρνηση εισηγήθηκε να δοθούν αυξήσεις της τάξης του 77% του κατώτερου μισθού (ανέρχεται στα 38 δολάρια το μήνα!), οι καπιταλιστές απάντησαν ότι «δε βγαίνουν»!

■ Λιβύη

Προχωρά η αυτονόμηση της Κυρηναϊκής

Την ιδρυση της δικής της εταιρίας εξόρξης και εμπορίας πετρελαίου ανακοίνωσε η μια από τις δυο κυβερνήσεις του αυτόνομου κρατιδίου της Κυρηναϊκής στη Λιβύη, σύμφωνα με ρεπορτάρια New York Times τη Δευτέρα 11 Νοέμβρη, οξύνοντας την κόντρα μεταξύ της επίσημης κυβερνήσης με έδρα την Τρίπολη και των δυο κυβερνήσεων της Κυρηναϊκής.

Η συγκειριμένη κίνηση χαρακτηρίζεται ως συμβολική, αφού καμία εταιρία προς το παρόν δεν έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον να αγοράσει πετρελαίο από την Κυρηναϊκή. Παράλληλα, τα ιμπεριαλιστικά κράτη που πήραν μέρος στην επέμβαση στη Λιβύη επιθυμούν διακάψως το σχηματισμό μια δυνατής κεντρικής εξουσίας, η οποία θα φέρει η εδραίωση μια αυτόνομης κυβερνήσης στο ανατολικό τμήμα της χώρας.

Ο πρωθυπουργός της κεντρικής κυβέρνησης Αλί Ζεϊντάν σήκωσε το γάντι της αντιπαράθεσης, τουλάχιστον στα λόγια, παίρνοντας πίσω την υπόσχεσή του ότι δε θα καταστεί με το στρατό την κίνηση αυτονόμησης της Κυρηναϊκής. Την Κυριακή 10 Νοέμβρη δήλωσε: «Έχουμε δώσει στις ομάδες των αυτονομιστών δέκα μέρες περιθώριο να παραδώσουν τον έλεγχο της περιοχής στην κυβέρνηση. Αν δεν το κάνουν θα αντιμετωπίσουν αναλόγως».

Η βιομηχανία εξόρυξης πετρελαίου έχει καταρρεύσει, με την παραγωγή να έχει πέσει από το 1,5 εκατομμύριο βαρέλια τη μέρα, που ήταν πριν τον πόλεμο, σε μόλις 250.000, συρρικνώντας οικόμα περισσότερο τα κρατικά έσοδα, τα οποία βασίζονται κυρίως στα κέρδη από το πετρέλαιο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Ζεϊντάν, σε ομιλία του σε καμπάνια ενάντια στις μιλίτσιες, την οποία οργανώνει η κυβέρνηση της Τρίπολης, κάλεσε τους Λίβυους να υποστηρίξουν έμπρακτα την προ-

Πρόταση μομφής στον καπιταλισμό

Η -περιβόπτη πλέον- ομιλία Τσίπρα στο Οστίν του Τέξας και η τρίμερη συζήτηση στη Βουλή επί της πρότασης δυσπιστίας που υπέβαλε ο Τσίπρας (χωρίς το σόου και τα εκατέρωθεν καουμποϊλίκια) πιστοποίησαν για πολλοστή φορά, ότι ενώπιον του ελληνικού λαού παρουσιάζονται, με όλα τα παραπλανητικά φτιασίδια τους, δυο προτάσεις διαχείρισης του ελληνικού καπιταλισμού και της εξάρτησής του από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Τι έλειπε από το τρίμερο της Βουλής; Η μομφή στον καπιταλισμό. Υποτίθεται ότι τη διατύπωσην η Παπαρήγα με τον Παφίλη, αλλά πόσο αντικαπιταλιστικό μπορεί να είναι ένα κόμμα που δηλώνει ότι «στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» και κάθε φορά που η σταθερότητα του συστήματος κλυδωνίζεται από τα κάτω, σπεύδει να μπαλώσει τρύπες, να στερεώσει τα ετοιμόρροπα, να ελεεινολογήσει τη λαϊκή αντιβία, να σπιλώσει και να συκοφαντήσει κάθε επαναστατική-αντικαπιταλιστική φωνή; Ο Περισσός είναι η ντροπή του αντικαπιταλισμού, ένα ψιφοδεές αστικό μόρφωμα που κάνει εμπόριο με τη συκοφάντηση των κομμουνιστικών Ιδανικών, λειτουργώντας ως ένα ισχυρό ανάχωμα που εμποδίζει την εξάπλωση αυτών των Ιδανικών.

Είναι ξεκάθαρο πως διέξοδος για την εργατική τάξη, σε μια έστω πιο «σοφτ» εκδοχή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, δεν υπάρχει. Η συντελούμενη κινεζοποίηση δεν είναι μια έκτακτη και γι' αυτό παροδική μορφή διαχείρισης. Είναι το μοντέλο του σήμερα και του αύριο, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Διέξοδος μπορεί να υπάρξει μόνο έξω από τον καπιταλισμό, μόνο στο πλαίσιο μιας κομμουνιστικής οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας, κατά συνέπεια και της πολιτικής διεύθυνσης του κράτους. Η διέξοδος ήθελε να είναι αντικαπιταλιστική-κομμουνιστική ή δε θα υπάρξει.

Το καπιταλιστικό στρατόπεδο έχει ένα πολύχρωμο πολιτικό σύστημα, έτοιμο να διατηρήσει το *status quo*. Εχει τον συντηρητικό πόλο (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ), έχει ένα μικρό κεντρώο πόλο (ΔΗΜΑΡ και σία), έχει τον πόλο της σοσιαλδημοκρατικής δημαγωγίας (ΣΥΡΙΖΑ), έχει τον αριστερό ανάχωμα (Περισσός), έχει ακροδεξιά (Καμμένος), έχει φασιστική ακροδεξιά. Αυτό το πολύχρωμο πολιτικό μωσαϊκό, οι ψηφίδες του οποίου δεν είναι ίδιες, φροντίζει για τη διαιώνιση της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Μέσω αυτού του μωσαϊκού βρίσκει λύσεις εξουσίας και λύσεις αντιπολίτευσης, οι οποίες ενίστε υποβάλλουν και μομφή προς την κυβέρνηση.

Μομφή στον καπιταλισμό δεν υποβάλλεται (ή είναι τζούφια, σαν αυτή του Περισσού), γιατί δεν υπάρχει επαναστατικός πόλος να την υποβάλει. Αυτή η μομφή δεν υποβάλλεται στα σαλόνια του κοινοβούλιου. Υποβάλλεται στους δρόμους, στα εργοστάσια, στα γραφεία, στα καταστήματα, εκεί που ζει η εργατική τάξη. Και για να υποβληθεί πραγματικά, η εργατική τάξη θα πρέπει να ικανοποιήσει τον πρώτο όρο: να οργανωθεί πολιτικά.

Συμβαίνει και στην Ισπανία. Βουνά τα σκουπίδια, εξαιτίας της απεργίας των εργατών καθαριότητας, που προσαδούν 1.000 απολύσεις και μείωση των μισθών κατά 40%.

Φυσικά, και εκεί έχει αρχίσει η γνωστή φιλολογία για την «προστασία της υγείας του κοινωνικού συνόλου».

■ Παράδοση

Δεν πρωτοτύπησε η Θεοδώρα Τζάκρη με την (προσχεδιασμένη, όπως αποδείχτηκε) αποχώρησή της από το ΠΑΣΟΚ. Συνέχισε μια μακρά παράδοση αστών πολιτικών, οι οποίοι δραπετεύουν από τα κόμματα τους, όταν κρίνουν ότι πρέπει να εξασφαλίσουν με διαφορετικό τρόπο το πολιτικό τους μέλλον. Οσο ήταν υφυπουργός του Γιωργάκη, η Τζάκρη ψήφισε και με τα δυο χέρια Μνημόνια, Μεσοπρόδεσμα, αντιλαϊκούς και αντεργατικούς εφαρμοστικούς νόμους. Οταν βρέθηκε απλή βουλευτής, άρχισε τα πολιτικά νάζια. Και όταν διαπίστωσε ότι το ΠΑΣΟΚ αποκλείεται να ξανακλέξει βουλευτή στην Πέλλα, έβαλε πλώρη για άλλες πολιτείες.

Κυκλοφορεί ότι δέλει να εκλεγεί δήμαρχος Εδεσσας (εμάς μας φαίνεται πολύ λίγο για μια τέτοια «προσωπικότητα») ή ότι δέλει να «προσφέρει» την προσωπική της επιρροή στον ΣΥΡΙΖΑ, σ' ένα νομό που δεν έχει εκλέξει βουλευτή. Εδώ είμαστε και θα δούμε. Μήπως είναι χειρότερη η Τζάκρη από τους Κοτσακάδες, τους Ραυτόπουλους και τους Μητρόπουλους, που έχουν ήδη πιάσει στασίδι στον ΣΥΡΙΖΑ;

Από την άλλη, πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτού του είδους οι αποσκιρτήσεις με διάδεση μεταγραφής έχουν πάντοτε και το ρίσκο τους. Σε κάποιους βγαίνουν, σε κάποιους άλλους δε βγαίνουν. Πλαισίουν ρόλο και οι συγκυρίες. Θα φανεί, λοιπόν, αν η Τζάκρη θα μπορέσει να διαχειριστεί επιτυχώς για την καριέρα της την αποσκίρτηση. Το μόνο βέβαιο είναι ότι αυτή η προσπάθεια αφορά την πάρτη της και μόνο.

■ Διπλήματα

«Τι να κάνω; Να κάτω πρώτη σειρά κι έπειτα ν' ακούσω τον Σουλτς να λέει, Φώτη και Βαγγέλη, μπείτε στο ίδιο ψηφοδέλτιο;». Ετοιμάστε ο Φ. Κουβέλης στους συντρόφους του που ζητούσαν να υποστηριχτεί ανοιχτά από τη ΔΗΜΑΡ η υποψηφιότητα Σουλτς για την προεδρία της Κομισιόν και να ενταχθεί η ΔΗΜΑΡ στο Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Εμφανίζεται ως οιονεί αμφετικό το δίλημμα, όμως ο κυρ-Φώτης έχει ήδη δώσει την απάντηση. Το Μάρτη πήγε για παζάρια στις Βρυξέλλες και έφαγε την κρυάδα. Ο Μπένι είχε ενεργοποιήσει τα «κονέ» του ΠΑΣΟΚ και το μήνυμα του Σουλτς και του κονκλάβιου των ευρωσοσιαλιστών ήταν πως η ΔΗΜΑΡ θα γίνει δεκτή στο ΕΣΚ υπό την προϋπόθεση ότι διατέθει μαζί με το

■ Παζάρι χωρίς αρχές

Πάει κι αυτή η «κόκκινη γραμμή». Οπως ανακοίνωσε ο Μέριν Σουλτς, εκ των επικεφαλής της διαπραγματευτικής ομάδας του SPD, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Απόσβεσης Χρέους, μια περιορισμένη μορφή ευρωαμολόγων, δε δια περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα της νέας κυβέρνησης του Βερολίνου. «Καμιά κοινοτικοποίηση του χρέους, αυτή ήταν η ρητή επιδυμία της Χριστιανικής Ενωσης», δήλωσε ο Σουλτς. Επιδυμία στην οποία υποχώρησαν οι σοσιαλδημοκράτες, εισηράπτωντας ανταλλάγματα σε άλλο τομέα. Κάπως έτσι προχωρά το παζάρι για το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης του Ράιχ.

Θα ήταν πολιτικά αφελές να ψάχνει κανείς να βρει αρχές σ' αυτό το παζάρι. Ομως, δεν πρέπει να μας περνάνε και για λιτοφάγους οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες. Δεν ήταν δική τους ιδέα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Απόσβεσης Χρέους, αλλά ιδέα της Μέρκελ, που την επεξεργάστηκε το περιβότο «καυμβούλιο σοφών» της καιγκελαρίας το 2011. Μ' αυτή την πρόταση η Μέρκελ προσπαθούσε να κερδίσει χρόνο και ν' αποφύγει τις πιέσεις κυρίων της Γαλλίας, αλλά και άλλων «εταίρων» της Ευρωζώνης.

Και γιατί οι χριστιανοδημοκράτες δε δέχτηκαν να συμπεριλάβουν αυτή την πρόταση στο κυβερνητικό πρόγραμμα, όπως ζητούσαν οι σοσιαλδημοκράτες; Γιατί δε δέλουν τέτοιες δεσμεύσεις. Η Μέρκελ και ο Σόιμπλε δέλουν να έχουν τα χέρια τους λυτά στα παζάρια που δα γίνουν στο μέλλον με τους άλλους ιμπεριαλιστές της Ευρωζώνης. Η πρόταση υπάρχει και αν χρειαστεί δια την ανασύρουν από το συρτάρι. Δε δα εμφανιστούν με μια τέτοια πρόταση εκ των προτέρων γραμμένη στο κυβερνητικό πρόγραμμα, άρα καμένη διαπραγματευτικά. Οσο για τους σοσιαλδημοκράτες, δεν έχουν διαφορετική άποψη. Απλά, ο Σουλτς έκανε το προπαγανδιστικό του παιχνίδι, υπηρετώντας το στόχο της ανάδειξής του σε διάδοχο του Μπαρόζ στην προεδρία της Κομισιόν, στόχο που περνάει μόνο από τη συναίνεση της Μέρκελ.

ριάς δα βρει δέση στον ΣΥΡΙΖΑ, ο Κουίκ δα βρει δέση στη ΝΔ, ο πρόεδρος Πάνος δε δα βρει πουδενά.

■ Ζαλιστήκαμε

Βουλή, Σάββατο, 9-11-13. Στο βήμα ο Π. Λαφαζάνης καταγγέλλει ξυλοδαρμό βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ έξω από την ΕΡΤ και καταλήγει: «Κάνουμε έκκληση, λοιπόν, για άμεση ενέργεια από την πλευρά του Προεδρείου, αλλιώς η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν δα συνεχίσει να είναι σ' αυτή την Αίθουσα. Δεν μπορούμε να είμαστε σ' αυτή την Αίθουσα και συναδέλφοι μας να δέρνονται έξω». Πιάνει στον αέρα ο Βορίδης την απειλή αποχώρησης και αρχίζει τη σπέκουλα: κάνατε πρόταση δυσπιστίας και ετοιμάζεστε να το βάλετε στα πόδια σαν λαγοί; Σε πέντε λεπτά μπαίνει στην αίθουσα ο Τσίπρας, θυγάτης ένα λογύδριο και καταλήγει: «Μην έχετε καμία αμφιβολία, κύριε Βορίδη. Εμείς δεν πρόκειται να αποχωρήσουμε από τη μάχη που δίνουμε μέσα στη Βουλή. Άλλα, δα είμαστε και παρόντες και έξω από τη Βουλή, όταν οι εργαζόμενοι παλεύουν για να διεκδικήσουν το δίκιο τους».

Εμείς ζαλιστήκαμε από τις κωλοτούμπες, γι' αυτό αφήνουμε τα σχόλια σε εσάς.

■ Ποια παράταξη:

Είπε ο Αλ. Τσίπρας, απευθύνομενος στον υπουργό Επικρατείας Δ. Σταμάτη: «Απευθύνεστε σε μια παράταξη, που σε πολύ δύσκολες στιγμές της ιστορίας αυτής της χώρας ήταν παρούσα και έδινε δημοκρατικούς αγώνες. Ουδέποτε ηγήθηκε κανενός κινήματος κατάληψης δί εφόδου των ανακτόρων ή της εξουσίας».

Ποια παράταξη είναι αυτή στην οποία αναφέρθηκε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ; Αυτή που έχει προσδιοριστεί ως Αριστερά; Οντως, αυτή η παράταξη όρθωσε το ανάστημά της σε πολύ δύσκολες στιγμές της ελληνικής ιστορίας, αλλά εκείνες τις περιόδους αυτή η παράταξη ήταν επαναστατική. Η επανάσταση του 1946-49 μίλα για τον επαναστατισμό της. Ας το θυλώσει, λοιπόν, ο αστός οπορτουνιστής όταν αναφέρεται στην ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος και της Αριστεράς στην Ελλάδα. Αυτή η παράταξη δεν σύγχαζε στα σαλόνια του Οστιν και των Βρυξελλών, αλλά εκεί που ανάσαινε η εργατική τάξη και η φτωχολογιά. Και ποτέ δεν έκρυψε τον πολιτικό της στόχο: λαϊκή επανάσταση και πέρασμα στη σοσιαλιστική οικοδόμηση.

■ Βασιλικότερη του βασιλέως

Σε αντίθεση με τα ίδια τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που πάσχιζαν να βρουν επιχειρηματολογία για να πουν ότι ναι μεν η συγκέντρωση-σφράσκο της πλατείας Συντάγματος ήταν «κατώτερη του αναμενομένου» (χωρίς να ορίζουν το... αναμενόμενο), η Εφέση την είχε πρωτοσέλιδο τη Δευτέρα, ως μεγάλο πολιτικό γεγονός. «Ψήφισαν "ΝΑΙ" αλλά η πλατεία είπε "ΟΧΙ"»... ήταν ο πρωτοσέλιδος τίτλος της! Την επομένη, αρδρογράφος της εφημερίδας που υποτίθεται ότι κάνει «ρεπορτάζ Αριστερά» (Φ. Παπούλιας) αφιέρωσε το άρθρο του στους «Κουτσαβάκηδες της συμφοράς», όπως ονόμασε τους βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Στην προσπάθειά του αυτή χρέωσε και την «παρωδία μονομαχών τύπου Φαρ Ουέστ» στους κυβερνητικούς, ξεχωνάντας ότι για «μονομαχία στο Ελ Πάσο» μίλησε πρώτος ο Πάντζας κι επειδή η παρομοίωση άρεσε στον Τσίπρα (είναι γνωστό το... βαδύ πολιτιστικό επίπεδο του τελευταίου), την πήρε και τη χρησιμοποίησε στην απάντηση που έδωσε στον Βενιζέλο. Ο, τι δες μπορείς να πεις για τους δεξιούς, αλλά την... καουμποϊοπόηση την εισήγαγε στην κοινοβουλευτική συζήτηση το Τσίπρας.

■ Ο Ολι Ρεν απειλεί Γερμανία-Γαλλία!

Κι εκεί που γελούσαμε με τα καρναβάλια του ελληνικού κοινοβουλίου, ήρθε η είδηση από τις Βρυξέλλες και δεν μας άφησε άντερο από τα γέλια: ο Ολι Ρεν απειλεί τη Γερμανία και τη Γαλλία ότι δα τις δέσει υπό επιτήρηση! Διότι και οι δύο χώρες εμφανίζουν μακροοικονομικές ανισορροπίες, η μεν Γερμανία με τη συσσώρευση πλεονασμάτων στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, η δε Γαλλία διότι δεν έχει προχωρήσει όσο πρέπει την ευειδήσια στην αγορά εργασίας και δεν έχει υλοποιήσει αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό σύστημα.

Φυσικά είναι για να γελάς. Ξαφνικά, το κογκλάβιο των κομισάριων αποφάσισε να αυτονομηθεί από τις χώρες που εκπροσωπεί, αποφάσισε να αρδεί πάνω από τον παγιωμένο συσχετισμό δυνάμεων στην ΕΕ και να σταδεί αυστηρά στο δεσμικό πλαίσιο της ΕΕ, δένοντας υπό μακροοικονομική επιτήρηση τις δύο γηγέτριες δυνάμεις της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας. Ούτε ως αποτέλεσμα ενδοίμπεριαλιστικών ανταγωνισμών δεν μπορεί να σταδεί ένα τέτοιο επιχείρημα, γιατί οι συμμαχίες είναι δεδομένες και δε δα μπορούσε η ξεδοντιασμένη Ιταλία να απαιτήσει και να επιβάλει κάτι τέτοιο. Πρόκειται καθαρά για πυροτέχνημα που σκόπι έχει να καλλιεργήσει την ευρωλαγνεία ενόψει των ευρωεκλογών του ερχόμενου Μάη.

Απατεώνες όλοι τους

ΟΠ. Λαφαζάνης, άτυπος ηγέτης της λεγόμενης αριστερής πτέρυγας του ΣΥΡΙΖΑ, ανελαβε να απαντήσει στις επιθέσεις των Σαμαρά-Βενιζέλου και των φιλικών τους ΜΜΕ, που υποστήριζαν ότι ο Τσίπρας εισηγήθηκε την υποβολή πρότασης δυσπιστίας κατά της κυβέρνησης προκειμένου να αποφύγει τα εσωκομματικά πυρά μετά την κωλοτούμπα του Τέξιος. Οπως δήλωσε, ο Τσίπρας κινήθηκε απολύτως μέσα στη γραμμή του συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος «δεν είχε ποτέ θέση εθελοντικής αποχώρησης από την ευρωζώνη».

Ο Π. Λαφαζάνης είναι ένας πολιτικός απατεώνας, ίδιος κι απαράλλαχτος με τον Τσίπρα και την παρέα του. Διότι ο Τσίπρας στο Τέξιο, αφού προσέφυγε στη συνήθη τρομοφιλολογία («Μια έξοδος δεν θα αφελήσει κανέναν. Αντίθετα, θα πυροδοτήσει σοβαρά, νέα προβλήματα - διαχείριση ενός αποταθούς νέου νομίσματος, φαινόμενα bank run, πληθωρισμός, φυγή κεφαλαίων και αν-

θρώπων»), κατέληξε: «Για τον λόγο αυτό και μόνο, η Ελλάδα δεν θα πρέπει και δεν θα το κάνει να εξελθει από την ευρωζώνη». Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, προχώρησε σε μια αισχρή λαθροχειρία, παραχαράσσοντας το κείμενο της απομονωτοφώνησης που διένειμε από το γραφείο Τύπου του, προσθέτοντας μια λέξη που βολεύει και τους λαφαζάνηκούς: «...να εξελθει εθελοντικά από την ευρωζώνη».

Αυτό, φυσικά, το γνωρίζει πολύ καλά ο Λαφαζάνης, γιατί τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ το απεκάλυψαν, παραπέμποντας στο βίντεο με την ομιλία Τσίπρα. Οπως γνωρίζει πολύ καλά ο Λαφαζάνης, γιατί τα φιλοκυβερνητικά Μέσα επειδή δεν πρόβαλαν τις δηλώσεις του λαφαζάνη!

Οι συμμετοχές της Ελλάδας στην ευρωζώνη δεν είναι δεκτή αυτή η θέση. Εφόσον δεν γίνει δεκτή, πρέπει να είμαστε έτοιμοι και για μηχανή, αλλά εντός της Ευρωζώνης πάντα».

Κι ενώ όλοι περιμέναν ότι οι «λαφαζάνηκοί» θα ξεσήκωναν τον κόσμο (είχε δημοσιευτεί, ήδη, ένα σκληρά επικριτικό άρθρο στην ιστοσελίδα τους iskra.gr) και ο Σαμαράς είχε προσαρμόσει την απάντησή του σ' αυτό (για να μην του κάνει μομφή ο Λαφαζάνης, ο Τσίπρας έκανε μομφή στον Σαμαρά, είπε στη Βουλή), ο Λαφαζάνης εμφανίστηκε να πλειοδοτεί επί των όσων είπε ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ να καταγγέλει φιλοκυβερνητικά Μέσα επειδή δεν πρόβαλαν τις δηλώσεις του λαφαζάνη!

Τι σημαίνει αυτή η χωρίς αρχές συμπεριφορά; Οτι όλους αυτούς τους πολιτικούς απατεώνες τους ενώνει ο πόθος για την αναφρίχηση στην αστική εξουσία και είναι διατεθειμένοι να κάνουν όσες κωλοτούμπες απαγόρευσην για να το πετύχουν.

ΠΑΣΟΚ σε κατάσταση νευρικής κρίσης

Οταν ο Πάγκαλος έκανε δηλώσεις και αρθρογραφούσε στις φυλλάδες του συγκροτήματος Ψυχάρη υπέρ μιας εκλογικής συνεργασίας (σε ευρωεκλογές) ΝΑ-ΠΑΣΟΚ, επισείστηκες τον κίνδυνο εκλογικής συντριβής του ΠΑΣΟΚ, στη Χαρ. Τρικούπη τον αντιμετώπιζεν σαν κάποιο γραφικό απόμοχο της πολιτικής, που δεν έχει καμία οργανική σχέση με το ΠΑΣΟΚ. Οταν λέει το ίδιο πράγμα ο Λ. Γρηγοράκος, πέφτει μούγκα και περιττεύει κάθε ειρωνικό σχόλιο, επτώνυμο ή ανώνυμο. Γιατί ο Γρηγοράκος δεν είναι μόνο αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών, αλλά πάνω απ' όλα είναι ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του Βενιζέλου.

Ερωτώμενος («Ελευθερία» της Λάρισας) για το ενδεχόμενο επέκτασης της συνεργασίας ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και στις περιφερειακές εκλογές, ο Γρηγοράκος απάντησε: «Γιατί νη μίνει; ΝΔ και ΠΑΣΟΚ είναι δύο κόμματα αρχών (sic!) και το καθένα έχει μεγάλη ιστορία και δεν αναρεί κανένα από τα κόμματα την ιστορία του. Απλούστατα αυτή τη στιγμή, κοιτάζοντας το εθνικό συμφέρον έχουν παραμερίσει το κομματικό συμφέρον».

Επισήμως δεν υπήρξε καμία αντιδραση για τη δήλωση Γρηγοράκου και μόνο ο Σαχινίδης «τουγιάτρισε» ότι πρόκειται για αυστηρά πρωστικές απόψεις, με τις οποίες ο ίδιος διαφωνεί και οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί στο ΠΑΣΟΚ. Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Γρηγοράκος δεν ενήργησε ερήμην του Βενιζέλου. Το αν θα υλοποιηθεί

■ Σκάνδαλο Ιδιωτών Θηροφυλάκων

Τμήμα του ΣτΕ δηλώνει αναρμόδιο μετά από τέσσερα χρόνια!

Για το σκάνδαλο των ιδιωτών θηροφυλάκων, με οποίους αναγορεύονται σε κρατικά όργανα με διευρυνόμενες αρμοδιότητες, έχουμε γράψει κατ' επανάληψη. Ξεκίνησε με το διασκότων νόμο 3208/2003, διάταξη του οποίου (άρθρο 4, παρ. 13) αναγρέει τους ιδιώτες θηροφυλάκες της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας σε ανακριτικούς υπάλληλους για το παρόντομο κυνήγι. Εκκρεμούσε η έκδοση υπουργικής απόφασης, με την οποία θα καθορίζονταν οι προϋποθέσεις για τον διορισμό των ιδιωτών θηροφυλάκων, η οποία εκδόθηκε στις 9.7.2009 από τον τότε υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Σ. Χατζηγάκη.

Εναντίον αυτής της απόφασης η Πλανελήγια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ) υπέβαλε προσφυγή στο ΣτΕ, στις 9.10.2009. Το Γ' Τμήμα του ΣτΕ συνεδρίασε στις 31.1.2013, αποφάσισε στις 4.3.2013 και η απόφαση του δημοσιεύτηκε στις 19.9.2013. Αποφάσισε ότι είναι αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στον πρόεδρο του ΣτΕ, για να ιρίνει ποιο Τμήμα είναι αρμόδιο να την εκδικάσει, υποδεικνύοντας ότι αυτό είναι το Ε' Τμήμα!

Απορεί κανές γιατί το Γ' Τμήμα του ΣτΕ και ο πρόεδρός του **άφησαν να περάσουν σχεδόν τέσσερα χρόνια**, ενώ μπορούσαν ν' αποφασίσουν την αναρμοδιότητά τους μερικές μέρες μετά την υποβολή της προσφυγής. Αφησαν να χαθεί τόσος χρόνος, προκειμένου να γίνουν προσλήψεις ιδιωτών θηροφυλάκων από την Κυνηγετική Συνομοσπονδία, χωρίς κανένα ελεγχού από τις δημόσιες υπηρεσίες, και να διευρυνθεί ο ανακριτικός τους ρόλος. Και μάλιστα, την **ιδια στιγμή που απολύνονται ή τίθενται σε διαθεσμότητα δημόσιοι υπάλληλοι** με το επιχείρημα ότι –άκουσον, άκουσον– οι προσλήψεις τους δεν έγιναν με διαγωνισμό που προκρίθηκε από το ΑΣΕΠ!

Στο διάστημα από το Γενάρη του 2013, που συνεδρίασε το Γ' Τμήμα του ΣτΕ, μέχρι το Σεπτέμβρη του 2013, που δημοσιεύτηκε η απόφασή του, στους νόμους 4178 (άρθρο 55, παρ. 3) και 4180 (άρθρο 15, παρ. 2) εισήχθησαν διατάξεις υπέρ των ιδιωτών θηροφυλάκων. Με το νόμο 4178/2013 οι θηροφυλάκες της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας του Ν. Παπαδόημα αναγορεύονται σε ανακριτικούς υπάλληλους και για τα διατάξιμα προϊόντα! Δηλαδή, διευρύνθηκε ο ανακριτικός ρόλος τους τη στιγμή που είναι ελεγχόμενοι (τόσο αυτοί όσο και η ΚΣΕ) από τις δασικές υπηρεσίες. Με το νόμο 4180/2013 δίνεται το δικαίωμα στην ΚΣΕ να κάνει προσλήψεις θηροφυλάκων, οι οποίοι θα ασκούν το έργο των δημόσιων υπηρεσιών!

Με δεδομένο ότι πέρασαν τέσσερα χρόνια για να κηρύξει το Γ' Τμήμα του ΣτΕ εαυτόν αναρμόδιο, πόσα χρόνια θα χρειαστούν για να αποφασίσει το Ε' Τμήμα επί της ουσίας της υπόθεσης; Ποιος μπορεί να αποκλείσει ότι το Ε' Τμήμα θ' αφήσει να περάσει μια ακόμη τετραετία, ώστε να παριγραφεί η κατάσταση με τους ιδιώτες θηροφυλάκες; Μια κατάσταση ανεξέλεγκτη, που βάζει σε κίνδυνο την πανίδα και τη χλωρίδα των δημόσιων δασών και δασικών εκτάσεων. Και μετά, να αποφανθεί το ΣτΕ, ότι έχει δημιουργηθεί ανεπίστρεπτη κατάσταση και δεν μπορούμε να απολύσουμε τους χιλιάδες ιδιώτες θηροφυλάκες που στο μεταξύ θα έχει διορίσει η ΚΣΕ. Δεν πρόκειται για κάποιον θεωρητικό κίνδυνο. Το έργο με τις «ανεπίστρεπτες καταστάσεις» το έχουμε ξαναδεί. Και δεν ξεχνάμε ότι το ΣΤΕ, ιδιαίτερα στα «μνημονιακά» χρόνια, αποτελεί πιστό θεματοφυλάκιο του «δικαίου του μονάρχη».

Λευτεριά στους πρόσφυγες από την Τουρκία

Στο Ασκληπιείο της Βούλας μεταφέρθηκαν οι δύο από τους πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία, που πραγματοποιούν απεργία πείνας από τις 24 Σεπτέμβρη για ν' ακυρώσουν τις απελάσεις τους σε Γαλλία, Γερμανία και Τουρκία. Η επιλογή του συγκεκριμένου νοσοκομείου (όπου δε θυμόμαστε να έχει άλλη φορά με-

ταφερθεί κρατούμενος) έγινε για να είναι μακριά από την ακτήνα διαδηλώσεων.

Επειδή ακούστηκαν διάφορα περί υποχρεωτικής σίτισης, οι μεν απεργοί πείνας έκαναν διάρροιαν ότι θα το αποτρέψουν με κάθε μέσο, το δε σωματείο εργαζόμενων στο νοσοκομείο κατέστησε σαφές ότι κανένας γιατρός δεν μπορεί να κάνει καμιά ενέργεια

χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του ασθενούς. Αυτή η γραμμή πρέπει να τηρηθεί μέχρι το τέλος, όπως έχει τηρηθεί σε όλες τις παρόμοιες περιπτώσεις στη χώρα μας.

Αν η κυβέρνηση θελει νεκρούς, να βγει να το πει. Άλλως να ακυρώσει άμεσα τις απελάσεις και να χορηγήσει πολιτικό άσυλο στους αγωνιστές αυτούς.

Δασοκτόνο νομοσχέδιο με πρόσχημα την κωδικοποίηση της νομοθεσίας

Μετά την ολοκλήρωση στις 2 Οκτωβρη της περιβόλητης διαβούλευσης επί του νομοσχεδίου «Δασικά οικοσυστήματα: Ορισμοί, μέτρα προστασίας, ανάπτυξης και διαχείρισης», που υποτίθεται ότι έγινε για τη μερική κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας, το νομοσχέδιο δόθηκε σε μια επιτροπή συμβούλων του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Σ. Καλαφάτη, στην οποία συμμετέχει και ο Ειδικός Γραμματέας Γ. Αμοργιανώτης, προς περαιτέρω επεξεργασία. Από υψηλόβαθμους υπηρεσιακούς παράγοντες υποστηρίζεται ότι έχουν προστεθεί και άλλες ρουσφετολογικές και φωτογραφικές διατάξεις, με τις οποίες αποχαρακτηρίζονται δάση και δασικές εκτάσεις. Αυτές τις πληροφορίες δεν μπορέσαμε να τις διασταυρώσουμε και έτσι περιορίζόμαστε στην παρουσίαση των αντιδασικών διατάξεων του νομοσχεδίου.

Ο νόμος 998/1979, που είναι ο βασικός δασικός νόμος, με τη συνεχή διεύρυνση των λεγόμενων επιτρεπτών παρεμβάσεων του δου κεφαλαίου στα δάση και δασικές εκτάσεις, με τις οποίες αποχαρακτηρίζονται δάση και δασικές εκτάσεις. Αυτές τις πληροφορίες δεν μπορέσαμε να τις διασταυρώσουμε και έτσι περιορίζόμαστε στην παρουσίαση των αντιδασικών διατάξεων του νομοσχεδίου.

Θυμίζουμε ότι από το καλοκαίρι του 2010 η τότε υπουργός Τ. Μπιρμπλή με απόφασή της παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου, δηλαδή του 15, ανοίγει ο δρόμος να περάσουν –αν όχι όλα– τμήμα

εταιρίας δεν είναι τυχαία. Αποσκοπεί στη δωρεάν ιδιωτικοποίηση 14,5 εκατ. στρεμμάτων δημοσίων χορτολιβαδικών εκτάσεων και στην οικοπεδοποίησή τους, προκειμένου να κατασκευαστούν πολυτελείς βίλες, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις, (όπως για παράδειγμα στον κόλπο της Σούδας). Πάνω σ' αυτό έχουμε γράψει πολλά από το Μάρτη του 2013.

Οι συντάκτες του νομοσχεδίου και η πολιτική γηγεσία του ΥΠΕΚΑ δεν έβαλαν στο στόχαστρο μόνο τα χορτολιβαδικά και τα φρυγανώδη, αλλά και την κυριότητα επί των δασών και των δασικών εκτάσεων, με την παράγραφο 6 του άρθρου 19, η οποία αναφέρει: «Στις περιοχές που κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση, καθώς και στις περιοχές για τις οποίες καταρτίστηκε και κυρώθηκε ο δασικός κάρπης, οι διαστάξεις του άρθρου 8 του ν. 998/1979 παύουν να ισχύουν και τα προβλεπόμενα από αυτές συμβούλια παύουν να λειτουργούν... Υποθέσεις αναγνώρισης εμπραγμάτων δικαιωμάτων... δύνανται ... να παραπεμφούν στην αρμόδια Επιτροπή Ενοτάσεων σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 7 του ν. 2308/1995».

Θυμίζουμε ότι από το καλοκαίρι του 2010 η τότε υπουργός Τ. Μπιρμπλή με απόφασή της παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου, δηλαδή του 15, ανοίγει ο δρόμος να περάσουν –αν όχι όλα– τμήμα

κτηματογράφηση, προκειμένου όλοι οι Δασικοί Χάρτες της χώρας να παραδοθούν στην ΕΚΧΑ ΑΕ. Εδώ και πολλά χρόνια, οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών και τα Τμήματα Χαρτών των Διεύθυνσεων Δασών στην περιφέρεια βιώνουν την αντιδασική πολιτική που αισκούν τα διευθυντικά στελέχη της πρώην Κτηματολόγιο ΑΕ. Πολύ φοβόμαστε ότι μετά την ψήφιση αυτής της διάταξης θα επιχειρηθεί από τις επιτροπές της ΕΚΧΑ ΑΕ το πέρασμα σε ιδιωτικά συμφέροντα της κυριότητας μεγάλων εκτάσεων δασών και δασικών εκτάσεων, δηλαδή η ιδιωτικοποίηση δασών χωρίς εξαγορά.

Με το άρθρο 13 του νομοσχεδίου, ακίνητα που ανήκουν στις δασικές υπηρεσίες μπορούν να παραχωρούνται και σε ιδιώτες με αντάλλαγμα (θα καθοριστεί με υπουργική απόφαση). Οι διαχειρίζομενοι τα ακίνητα αυτά θα έχουν το δικαίωμα να παρεκκλίνουν από τις ισχύουσες πολεοδομικές και δασικές διατάξεις για τη χρήση γης. Τι είδους ακίνητα είναι αναφέρεται μετά στο άρθρο αναλυτικά, όμως δεν μποροφορούν πόσα είναι σε αριθμό, τι έκταση καταλαμβάνουν και σε ποιες περιοχές βρίσκονται. Εποι, δε γνωρίζουμε ποιοι από τους γνωστούς μεγαλοκαπιταλιστές έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την επικερδή καπιταλιστική αξιοποίησή τους και δεν μπορούμε να προεξοφλήσουμε ότι κάποια στιγμή θα μπορέσουμε να βρούμε στοιχεί

■ Κοινωνική Ασφάλιση

Λειαίνουν το έδαφος για τη νέα ανατροπή

Θέμα συνεδρίου: «Συνεργασία Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα για την Προσαγγή της Απασχόλησης και της Ασφάλισης». Κεντρικό σύλλογο: «Συνεργασία Ιδιωτικού και Δημόσιου Φορέα η μόνη ρεαλιστική πρόταση». Διοργανωτής: Ελληνο-Αμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο. Αυτό το συνέδριο επέλεξε ο διοικητής του ΙΚΑ Ρ. Σπυρόπουλος, μεγαλοστέλεχος του ΠΑΣΟΚ, που τον περιβάλλει με εμπιστοσύνη και η ΝΔ, για να παρουσιάσει την «αναγκαιότητα ύπαρξης Εθνικής Κοινωνικής Συμφωνίας για το μέλλον της Κοινωνικής Ασφάλισης» και τους «πέντε βασικούς στόχους». Φρόντισε, μάλιστα, μέσω των διοργανώσεων, να δώσει εκ των προτέρων στη δημοσιότητα τα βασικά σημεία της ομιλίας του, για να γίνει ο σχετικός ντόρος. Ιδιού, λοιπόν, οι κατά Σπυρόπουλο βασικοί στόχοι:

«- Δημιουργία ενός και μόνο Εθνικού Φορέα Συντάξεων Μισθωτών.

- Δημιουργία εναλλακτικών (προσωπικών) επιλογών θεμελίωσης επιπρόσθετων ασφαλιστικών δικαιωμάτων, μέσω επαγγελματικών ταμείων και ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών.

- Καθορισμός κανόνων που θα κατοχυρώνουν την επάρκεια των παροχών σύνταξης και υγείας, με κοινά αποδεκτούς όρους και προϋποθέσεις που θα εξισορροπούν την επάρκεια των συντάξεων και παροχών με τις δημοσιονομικές αντοχές της οικονομίας και την ιδιαίτερη συμπλήρωμα στην ιδιωτική ασφάλιση.

- Ανάπτυξη θεσμών λειτουργικής υποστήριξης των δομών Κοινωνικής Ασφάλισης.

- Επαγγελματική διοχείριση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας όλων των ασφαλιστικών Ταμείων.

Πρόκειται για το παλιό σύστημα των τριάν πυλώνων: βασική σύνταξη - αναλογιστική σύνταξη - ιδιωτική ασφάλι-

ση, το οποίο περιγράφεται με γενικότερης. Μόνο ένα σημείο είναι σαφές: η δημιουργία ενός μόνο ταμείου σύνταξης (τέρμα η επικουρική σύνταξη, δηλαδή), που θα εξανεμίσει και τα τελευταία αποθεματικά και θα χρηγεί συντάξεις-φιλανθρωπικά βοηθήματα. Οποιος έχει λεφτά θα μπορεί ν' αναζητήσει συμπλήρωμα στην ιδιωτική ασφάλιση.

Στο συνέδριο, που είχε ως χορηγούς ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες, μίλησε και ο τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ Αλ. Μητρόπουλος, που προειδοποίησε ότι το «κραχ» των Ταμείων είναι προ των πυλών και δηλώσεις ότι ο μοναδικός κοινωνικά αποδεκτός δρόμος είναι «η οικονομική ανασυγκρότηση με την πλήρη και ασφαλισμένη απασχόληση, το σχέδιο επαναρρίσης των αποθεματικών των Ταμείων και η δημιουργία Εθνικού Ταμείου για την ενίσχυση της Δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης». Γενικολογίες,

που δεν περιλαμβάνουν καμιά συγκεκριμένη δέσμευση και προποντός δεν θήγουν τους καπιταλιστές.

Γενικολογίες που επιπρέπουν σε άλλο στελέχος του ΣΥΡΙΖΑ, πρωτοκλασάστα στο οικονομικό επιπτελείο (Γ. Σταθάκης), να εμφανιστεί μια μέρα πριν σε ανάλογο συνέδριο (Financial Times: «Το μέλλον της Ασφάλισης στην Ελλάδα») και να δηλώσει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «θα υπερασπιστεί τον πυλώνα της δημόσιας ασφάλισης», όμως «δίπλα σε αυτόν η ιδιωτική ασφάλιση έχει τεράστια περιθώρια αρίμανσης, ανάπτυξης, και εμείς θα είμαστε παρόντες σε αυτή την προσπάθεια ανάπτυξης αυτού του τομέα». Και κατέληξε: «Είμαστε έτοιμοι να γίνουν οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις που θα διατηρήσουν το δυναμικό χαρακτήρα αυτού του συστήματος». Λένε, μήπως, τίποτα διαφορετικό η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, λέει τίποτα διαφορετικό ο Σπυρόπουλος;

■ Πολυτεχνείο, 40 χρόνια μετά

Διδάγματα από μια εξέγερση

Αύριο συμπληρώνονται 40 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, που σήμανε την αντίτροφη μέτρηση για την πτώση της χούντας και την παράδοση της εξουσίας από τη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Οπως κάθε χρόνο, θ' ακούουμε και φέτος τα γνωστά μηνύματα, που κόβουν και ράβουν το μήνυμα μιας αυθόρυμης εξέγερσης στα μέτρα της αστικής πολιτικής (ανάλογα με το «χρώμα» της κάθε κοινοβουλευτικής δύναμης), θ' ακούουμε «πρωταγωνιστές» εκείνης της εποχής να βροντούν τα παράσημά τους (πλλοί τα έχουν εξαργυρώσει δεόντως), θ' ακούουμε και «εναλλακτικές» και τάχαμου αιρετικές απόψεις.

Απ' όλα έχει ο μπαξές. Απ' όλα, εκτός από το ίδιο το πνεύμα εκείνης της εξέγερσης και μια ανάλυσή της που να μπορεί να οδηγήσει σε συμπεράσματα χρήσιμα για το σήμερα, μακριά από αγωνιστικούς βερμπαλισμούς και ανούσιες σπονδές.

Σε μια σύντομη αποτίμηση-επικαιροποίηση των διδαγμάτων του Πολυτεχνείου, θα στεκόμασταν σε δύο.

Πρώτο, στο πνεύμα της εξέγερσης, αυτό που θα ονομάζουμε ζεπέρασμα κάθε ειδούς φρόβου. Ήταν χούντα, τα πολυβόλα κροτάλιζαν, τα κρατητήρια είχαν μεταβληθεί σε μακελειά, το επαγγελματικό μέλλον κρεμιόταν στο τσικέλι, όμως ο πόθος για την ελευθερία από τη μια και το πνεύμα της συλλογικότητας από την άλλη δημιούργησαν ένα γεγονός που θα στέκεται πάντα ψηλά στη νεοελληνική ιστορία. Πρόκειται γι' αυτό που ονομάζουμε μαζικό πρωισμό και διάθεση θυσίας, που διαλύει τα πολλά «εγώ» και δημιουργεί ένα μεγάλο «εμείς» (με όλες τις αντιφάσεις του), έτοιμο να πυρπολήσει και να πυρποληθεί για ένα μεγάλο σκοπό.

Το έχουμε ανάγκη σήμερα αυτό το πνεύμα της θυσίας, αυτή την αποκοτία που οδηγεί στο συλλογικό αγώνα. Κατανοούμε τα προβλήματα, τη θλίψη, την απογοήτευση, όμως ο καναπές δεν είναι λύση. Ας αναλογιστούμε πόσο απογητευμένη έπρεπε να νιώθει η νεολαία του '73, με τη χούντα να διανύει τον έκτο χρόνο, τον αστικό πολιτικό κόσμο απόντα, την Αριστερά της ΕΔΑ και των δύο ψευτο-ΚΚΕ ανίκανη για οπιδήποτε μεγάλο. Κι όμως, βρήκε το κουράγιο να εξεγερθεί, αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Ας το κρατήσουμε αυτό ως δίδαγμα.

Δεύτερο, στα δύρια που έθετε στην εξέγερση ο αυθόρυμπος χαρακτήρας της. Δεν έφταγε γι' αυτό η νεολαία που εξεγέρθηκε. Εφταγιαν εκείνοι που παρίσταναν τη φυσική γηγεσία κάθε εξεγερτικού κινήματος. Οι εξεγέρσεις δε γίνονται κατά παραγγελία. Ωριμάζουν μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Οι οργανωμένες πρωτοπορίες είναι αυτές που μπορούν να τις μπολίσουν με επαναστατικές ιδέες, να τις βοηθήσουν να συγκροτηθούν πολιτικά και οργανωτικά, να αναπτύξουν τη δυναμική τους, να δημιουργήσουν προϋποθέσεις νίκης. Ολ' αυτά έλειπαν από την εξέγερση του Νοέμβρη του '73, γιατί η οργανωμένη επαναστατική πρωτοπορία είχε προ πολλού διαβεί τον αστικό Ρουβίκωνα.

Οι εξεγέρσεις του παρελθόντος γίνονται πηγή διδαγμάτων μόνο όταν το κοινωνικό κίνημα -χωρίς να μηδενίζει τίποτα- γίνεται αμελικτα αυτοκριτικό με τις καθυστερήσεις του και γενικεύει θεωρητικά την πείρα του έτσι που να μπορεί να οδηγεί τη δράση του σε ανώτερο επίπεδο. Ετοιμάζουμε το Νοέμβρη του '73.

■ ΠΑΜΕ-ΜΑΣ

Υπονομεύουν τον αγώνα των Διοικητικών σε ΕΜΠ-ΕΚΠΑ

Ομάριος των διοικητικών υπαλλήλων έχει φτάσει σε μια από τις πιο κρίσιμες καμπέτες του. Η κυβέρνηση στέλνει στα Πειθαρχικά Συμβούλια 276 απεργούς που δεν υπέκυψαν στον εκβιασμό του Αρβανιτόπουλου να απογραφούν ηλεκτρονικά. Από την αρχή της εβδομάδας πραγματοποιήθηκαν γενικές συνελεύσεις των συλλόγων φοιτητών του ΕΜΠ και του ΕΚΠΑ, στις οποίες κατέβηκαν και υπερψηφίστηκαν πλαίσια κατάληψης, κυρίως της ΕΑΑΚ. Οι καταλήψεις είναι σημαντικές, γιατί από τη μια επιτείνουν την κρίση στο στρατόπεδο του «αντιπάλου» που δεν μπορεί να λύσει άμεσα, όπως υπόσχεται, το ζήτημα των διαθεσιμότητων, και από την άλλη ενισχύει το μέτωπο των απεργών, στο οποίο την αρχή της εβδομάδας ήταν ο τρόμος της απογραφής, όπως χάραξε τον πρωτότυπο η φάση της εργαζόμενης στη δικαιοσύνη.

Οι φοιτητές του Περισσού (ΜΑΣ), αντί να στηρίζουν την εβδομαδιαία κατάληψη, κατέβασαν πλαίσια για διήμερη κατάληψη και ανοιχτή σχολή μεσοδρόμαδα... προκειμένου να προγραμματοποιήσουν οι εγγραφές των πρωτοετών! Αντί να καλέσει τους φοιτητές να ενισχύσουν το δύσκολο αυτό αγώνα στην πιο κρίσιμη φάση του, το ΜΑΣ τους καλεί σε ανοιχτή απεργοσπασία!

Ιδιαί τα απαράλλαχτη τακτική ακολού-

θησ το ΠΑΜΕ στην Ομοσπονδία Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΟΔΠΤΕ). Ο «Ριζοσπάστης» της Τρίτης έγραψε τα εξής: «Κατά τη διάρκεια της τελευταίας συνεδρίασης του ΚΣ της ΟΔΠΤΕ που έγινε προχτές, οι παρατάξεις του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταψήφισα

■ Διοικητικοί υπάλληλοι ΑΕΙ

Ο αποφασιστικός αγώνας προκαλεί παροξυσμό στην κυβέρνηση

Σε παροξυσμό βρίσκονται η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας, καθώς συνεχίζεται η απεργία των διοικητικών υπάλληλων των Πανεπιστημίων, παρά το γεγονός ότι η απεργία τους ιρμήθηκε από την σε διατεταγμένη υπηρεσία δικαιοσύνη παράνομη, έπειτα από προσφυγή του ίδιου του Αρβανιτόπουλου.

Ολημερίς και ολονυχτίς τα παπαγαλάκια του συστήματος εξαπολύουν από τα τηλεπαράθυρα τόνους λάσπης, προσπαθώντας να ξεσκώσουν τον «κοινωνικό αυτοματισμό» και να νομιμοποιήσουν στα μάτια της εργαζόμενης κοινωνίας την ένταση της καταστολής εναντίον ενός κομματιού εργαζόμενων, που οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι δίνει τη μεγαλύτερη σε διάρκεια, ένταση και αποφασιστικότητα απεργία, που πραγματοποιήθηκε τα τελευταία τρία χρόνια στην Ελλάδα.

Η απεργία αυτή, όπως εξελίσσεται ως τώρα, είναι σε πλήρη διάσταση με τον τρόπο που πραγματοποιήθηκαν όλα τα απεργιακά σκηνήματα των εργαζόμενων από την εποχή τουλάχιστον που μπήκε η θηλιά των Μνημονίων, ενώ αποτελεί φωτεινή εξάρεση και στο κλίμα γενικευμένης ηττοπάθειας που επικρατεί στην εργαζόμενη κοινωνία.

Τούτη τη φορά την εντολή για την κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για τη συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων των διοικητικών υπάλληλων του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου (ΕΚΠΑ) και του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, έδωσε η προϊσταμένη της Εισαγγελίας, η οποία ζήτησε από τη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας, να διενεργήσει έρευνα για το αδίκημα της παραβίασης δικαστικών αποφάσεων, με τις οποίες κηρύχθηκαν παράνομες οι κινητοποιήσεις των διοικητικών υπάλληλων.

Την απεργία των διοικητικών, πλαισιώνουν με τις καταλήψεις των πανεπιστημιακών σχολών και οι φοιτητές, ενώψει του γιορτασμού της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Σε ρόλο Πόντιου Πιλάτου, η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ επιρρίπτει μεν την ευθύνη στο υπουργείο Παιδείας για «το αυθαίρετο μέτρο της διαθεσιμότητας» και τη «συνεχίζομενη αδιαλλαξία», καλεί δε «το Διοικητικό Προσωπικό κατά τη Γενική του Συνέλευση, τη Δευτέρα 18-11-2013, να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη πρόσβαση διδασκόντων και διδασκομένων στις αιθουσες διδασκαλίας».

Την απάντηση σε όσους δήθεν κλαίνε και εξεγέρονται για τον κίνδυνο απώλειας του ακαδημαϊκού εξάμηνου τη δίνουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι διοικητικού υπάλληλοι. Σε δελτίο Τύπου, που εξέδωσε η Απεργιακή Επιτροπή Εργαζομένων του ΕΚΠΑ τονίζεται: «Να του πούμε επίσης (σ.σ. του υπουργού Παιδείας) ότι «ανεπανόρθωτη βλάβη στην πανεπιστημιακή κοινότητα, στους φοιτητές και στις οικογένειες αυτών, το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο και εν τέλει το δημόσιο συμφέρον» θα προκληθεί εάν το ΕΚΠΑ οδηγηθεί σε αδυναμία λειτουργίας με την απόλυτη 498 εκ των 1337 εργαζόμενών του. Αυτήν ακριβώς την ανεπανόρθωτη βλάβη προσπαθούν να αποτρέψουν οι εργαζόμενοι με τον αγώνα τους.

Να του πούμε ακόμα ότι «σοβαρό κοινωνικο-οικονομικό κλονισμό στις οικογένειες» των παιδιών προκαλεί η πολιτική που τις οδηγεί στο δρόμο χωρίς στοιχειώδη δυνατότητα να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους.

Εμείς είμαστε από αυτές τις οικογένειες. Μπορεί να ισχυριστεί ο κ. Αρβανιτόπουλος το ίδιο;

Δεν αγαπάει περισσότερο τα παιδιά, ένας υπουργός απ' ό,τι εμείς, οι εργαζόμενοι που καθημερινά ζόύμε μαζί τους».

■ Αξιολόγηση

Χαριστική βολή για τους εκπαιδευτικούς

Στις 5 του Νοέμβρη, δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ 240/5-11-2013) το ΠΔ για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Το υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε ότι τούτη τη σχολική χρονιά θα γενικευτεί ο θεμός της «αυτοαξιολόγησης» της σχολικής μονάδας, όμως η παραλληλη θεσμοθέτηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού, καταδεικνύει ότι στόχος είναι ο ίδιος ο εκπαιδευτικός, ενώ η «αυτοαξιολόγηση» επιλέγεται απλά ως προσίπιο, ως στάδιο ψυχολογικής προετοιμασίας του εκπαιδευτικού, ώστε να αποδεχθεί όσο το δυνατόν πιο ήπια τα χειρότερα.

Ο αφανισμός των κοινωνικών οραθών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η Παιδεία, απαιτεί και την «κινεζοποίηση» του εκπαιδευτικού, ένα μεγάλη οικονομικά εξαθλιωμένου, ψυχικά και πνευματικά εξανδραποδισμένου και υποταγμένου εργαζόμενου, που θα πηγαίνει αισορτί με το σχολείο, ειδικές και συμπεριφορές πνευματικής παιδικής προστασίας του εκπαιδευτικού, ωστε να αποδεχθεί όσο το δυνατόν πιο ήπια τα χειρότερα.

Δεν αρκούν, λοιπόν, η οικονομική αισφυξία του δάσκαλου, η ανατροπή των εργασιακών του σχέσεων, ούτε καν αυτή η ενεργοποίηση του φασιστικού Δημοσίου παλληλικού Κώδικα και η εφαρμογή του νέου Πειθαρχικού Δικαίου του τρόμου. Απαιτείται η συστηματική καθήλωσή του στις κατώτατες βαθμολογικές κλίμακες, που αντιστοιχούν στους μισθούς πείνας και η συστηματική τροφοδοσία της δεξαμενής των «πλεοναζόντων» με τους κριθέντες ως «ανεπαρκείς», οι οποίοι θα μεγαλώνουν τις ουρές των απολυμένων.

Τα πρόσφατα παραδείγματα των εκπαιδευτικών της Τεχνικο-παγγελματικής Εκπαίδευσης (ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ), καθώς και των διοικητικών υπάλληλων των Πανεπιστημίων δείχνουν χαρακτηριστικά ότι το υπουργείο Παιδείας δε χρειάστηκε καμιά αξιολόγηση για να τους πετάξει πιο λαξ στο δρόμο. Συνεπώς, όσοι τρέφουν ακόμα αυταπάτες ότι δεν κινδυνεύουν επειδή κάνουν καλά τη δουλειά τους, άρα θα βγουν και ωφελημένοι από τη διαδικασία της αξιολόγησης, καιρός είναι να βγάλουν την τούμπλα από τα μάτια.

Με την αξιολόγηση, το αστικό σύστημα και οι διαχειριστές του αποποιούνται των ευθυνών. Δεν φταίνε αυτοί που το σχολείο αποφύλωνται από κάθε ενοπομένην ίχνος δημόσιου χαρακτήρα, που δεν έχει πόρους για τις στοιχειώδεις λειτουργικές του ανάγκες. Που τα παιδιά στοιβάζονται στις τάξεις, που δεν έχουν δάσκαλο ακόμα και τώρα δυόμισι μήνες από την έναρξη της σχολικής χρονιάς, που έχει εξαφανισθεί κάθε διαδικασία. Που, που...

έχησε, ειδικές τάξεις, ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθιτη διδακτική στήριξη, κ.λπ.). Που οι γονείς έχουν οδηγηθεί στην απόγνωση, καθόσον δε μπορούν να καλύψουν τις αιχμένες ανάγκες των παιδιών τους και τις «τρύπες» του δημόσιου σχολείου, που αφήνει έσπιτα της η συστηματικής ιδρούσας αρχής της διατηρίσης τους, αφού μέσω αυτού αναπτύχνονται οι εκπαιδευτικές σχέσεις και αφομοιώνεται η κυριαρχία ιδεολογίας, να είναι φθηνό, ευέλικτο και να διαμορφώνει τον άνθρωπο της μερικής δεξιότητας, τον υποταγμένο και φοβισμένο αυριανό εργαζόμενο.

Ασφαλώς, ο καπιταλισμός, το κράτος του, ουδεμία στην πραγματικότητα επιθυμία έχουν να επιτευχθούν τα παραπάνω. Γιατί είναι επιλογή τους το σχολείο, με το οποίο πραγματώνεται σημαντικά ο όρος της διατηρίσης τους, αφού μέσω αυτού αναπτύχνονται οι εκπαιδευτικές σχέσεις και αφομοιώνεται η κυριαρχία ιδεολογίας, να είναι φθηνό, ευέλικτο και να διαμορφώνει τον άνθρωπο της μερικής δεξιότητας, τον υποταγμένο και φοβισμένο αυριανό εργαζόμενο.

Χρησιμοποιούν, όμως, τα παραπάνω για δημαρχικούς λόγους, επειδή θέλουν να καμουφλάρουν τις πραγματικές επιδιώξεις τους και επιλογές τους και επειδή θέλουν να ειδικά στις μέρες μας της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας που επιβάλλουν οι μημονιακοί όροι, να παραδώσουν ολοκληρωτικά το σχολείο στην οιγόρα, μαζί με τα φυσικά του πρόσωπα: τους μαθητές, που τους τοσακίζουν κυριολεκτικά με την ένταση των ταξικών φραγμών και τις αξιολογικές κρίσεις και τους εκπαιδευτικούς που τους αποτελείσθηκαν με την αξιολόγηση.

Διπλή αξιολόγηση

Η αξιολόγηση, που πρωθείται με το ΠΔ, είναι η αποτύπωση της κυριαρχίας του ισχυρού (εν προκειμένω του υπουργείου Παιδείας, θα τους θα καθιστούν «μάρτυρα πρόβατων» και προφανώς θα επισύρουν και την ανάλογη ποινή, την αρνητική τους αξιολόγηση). Την δια ία ποινή, από το σχολικό σύμβουλο αυτή τη φορά, θα επιφέρει και η αμφισβήτηση του περιεχόμενου της προσφερόμενης εκπαίδευσης και τα προτάγματα της (αναλυτικά προγράμματα, βιβλία, εκπαιδευτικοί και παιδαγωγικοί στόχοι, μέθοδοι διαδασκαλίας, κ.λπ.).

Σημειώνουμε ότι στο άρθρο αυτό επικεντρωνόμαστε στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, γιατί είναι και ο μόνος τα ποθήματα και τα συμφέροντα του οποίου οφείλουν να απασχολούν το κίνημα. Οι υπόλοιποι κρίκοι της αξιολογικής πυραμίδας ανήκουν στην διοικητική πυραμίδα, ασκούν διευθυντικό δικαίωμα και έχουν επιλέξει να βρίσκονται στη θέση αυτή.

Κατηγορίες και κριτήρια αξιολόγησης

<p

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Στις 22 του Νοέμβρη συμπληρώνονται οχτώ χρόνια από τότε που η Αγγέλα (τι «ποια Αγγέλα» ρε;) ορκίστηκε ως η πρώτη καγκελάριος της Γερμανίας. Το φαινόμενο Θάτσερ συνεχίζεται με άλλο όνομα και νέες μεθόδους, έτσι καθώς μπλέκεται όμορφα με τα ένα, δύο, τρία, πολλά Ράχι... 22 Νοέμβρη, την ίδια μέρα που πριν από 35 χρόνια η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ εσωτερικού καταδίκαζε εμφύλιο και Δεκεμβριανά ως «ιστορικά λάθη καθοριστικής σημασίας». Για να φτάσουν οι επίγονοι εδώ που έφτασαν σήμερα...

«Θα σταματήσουμε την ελεύθερη πτώση των μισθών και δα επαναφέρουμε τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ ανεξαρτήτως ηλικίας» δήλωσε ο Αλέξης, ο οποίος έσπευσε να διευκρίνισε ότι «μόνο αυτό τάξαμε!... Κι έπειτα ρίχτηκε στην κοινοβουλευτική αρένα: «Μονομαχία στο Ελ Πάσο» εκείνος, «τρύπο δολάριο» ο Βενιζέλος, προσέδωσαν στη βουλή την κινηματογραφική της διάσταση [σοφή για μια πραγματική απεικόνιση η επιλογή όρων γουέστερν με επικρημένους] κατά τη συζήτηση της πρότασης μομφής!...

«Μία εγκύκλιος του υπουργείου παιδείας της τσαρικής Ρωσίας στα τέλη του 19ου αιώνα έλεγε: "Είναι ανάγκη να αποτρέψουμε από τη μέση εκπαίδευση τους μαθητές, που η κοινωνική δέση των γονέων τους δεν έπρεπε να τους κάνει να συνεχίζουν σπουδές στο γυμνάσιο και ύστερα στο πανεπιστήμιο". Γ' αυτό τον ακού αυξάνονται τα διδάκτρα, με την εγκύλιο να συνεχίζει: "Θα αποκλειστούν από τα γυμνάσια τα παιδιά που έχουν γονείς αμαξάδες, υπηρέτες, μαγείρισσες, πλύστρες, μικροέμπορους και άλλους της ίδιας κατηγορίας. Με εξαίρεση αυτά που έχουν εξαιρετικές ικανότητες, τα παιδιά δε δα αποσπώνται από το περιβάλλον στο οποίο ανήκουν και δε δα καταλήγουν –όπως έχει αποδείξει η πείρα– να περιφρονούν τους γονείς τους, να είναι δυσαρεστημένα από την κοινωνική τους κατάσταση και να επαναστατούν ενάντια στις κοινωνικές ανισότητες που υπάρχουν και που είναι αναπόφευκτες από την ίδια την φύση των πραγμάτων". Στην τσαρική Ρωσία του 1914, στα πανεπιστήμια δεν φοιτούν περισσότεροι από 36.000. Τα γυμνάσια και τα πανεπιστήμια ελέγχονται αυστηρά από τις αρχές. Στα γυμνάσια έγιναν αλλαγές στα προγράμματα, με τρόπο ώστε να μειωθούν οι ώρες που αφιερώνονται στις φυσικές επιστήμες και να αυξηθούν οι ώρες που αφιερώνονται στις νεκρές γλώσσες, που τις δεωρούσαν λιγότερο επικινδυνές για τη δημόσια τάξη» [Jean Ellenstein - «Ιστορία της ΕΣΣΔ»]. Οποιεσδήποτε συμπτώσεις με το ελληνικό σήμερα, είναι seem πτωματικές.

Σε νεκροταφείο ιταλικού σωφρονιστικού ιδρύματος έχει ταφεί τελικά ο ναζί Εριχ Πρίμπικε, που πέδανε στις 11 Οκτωβρίου στην ιταλική πρωτεύουσα σε ηλικία εκατό ετών. Την είδηση αποκάλυψε η εφημερίδα «Repubblica», αναφέροντας ότι ο εγκληματίας πολέμου τάφηκε σε κοιμητήριο σωφρονιστικού ιδρύματος και ότι στον τάφο του πρώην αξιωματικού των Ε-Ες δεν αναγράφεται το όνομά του ή κάποια ημερομηνία, αλλά υπάρχει μόνον ένας ξύλινος σταυρός. Χριστιανικά και όμορφα σκεπασμένα τα έργα του...

«Ο αφετηριστής της εξουσίας είναι αφέντης μόνο για όσο διάστημα είναι ισχυρότερος και μόλις γίνει δυνατό να εκδιωχθεί δεν μπορεί να διαμαρτυρηθεί για τη βία. Η εξέγερση είναι το ίδιο νόμιμη. Η βία και μόνο τον στήριζε, η βία και μόνο τον αντέπει» [Jean Jacques Rousseau].

Σαν πληγμένο ζώο που ψυχορραγεί η εργατική τάξη, αντί να στρωδεί στη δουλειά και να δει πώς μπορεί να βρει τους δρόμους και τα εργαλεία για την αυτοοργάνωση και την ανασύνταξή της, αφήνει βρηχυδυός που μόνο γέλιο προκαλούν στους κεφαλοκυνηγούς που την πετασκόβουν ηδονιζόμενοι. «Μην τολμήστε» υψώνει τη φωνή πριν πέσει βαριά στο κεφάλι της η κάθε νέα καρπαζά, «δα σας κόψουμε τα χέρια», «ο λαός δα σας συντρίψει», «δεν δα περάσει» και άλλα τέτοια σπαρταριστά που φέρουν βροντερά χάχανα. Λεονταρισμόι, απέλειωτος βερμπαλισμός μέσα σε παδητικές παραδόσεις και αναλύσεις καταστάσεων που εντείνουν τα χασμούρια, σύρισμο κάτω από ξένες κι αδιάφορες σημαίες σαν γίνει κάποιο ανασάλεμα, κατάδλιψη και χώσιμο όλο και πιο βαδιά στην διώτευση, στην κατάδλιψη, στην ήπα...

«Η πολιτική εξουσία εκδηλώνεται μόνο σ' έναν τύπο σχέσης, που συνοψίζεται τελικά σε μια σχέση καταναγκασμού. Η αλήθεια και το είναι της εξουσίας συνίστανται στη βία και δεν μπορείς να συλλάβεις την εξουσία χωρίς το κατηγόρημά της, τη βία» [Pierre Clastres – «Η κοινωνία ενάντια στο κράτος»].

Και εν τέλει, δώρο θεού [τίνος:] ο Θεόδωρος, όπως λέει και το όνομά του. Χωρίς αυτόν τον γελού ο σαλτιμάγκο με τον εκφυλισμένο εγκέφαλο, η καθημερινότητα δα ήταν πολύ πιο βαριά...

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 3η Δίκη 82η συνεδρίαση Παρασκευή, 8.11.13

Δυο γεγονότα «διατάραξαν» τη ρουτινάρικη διαδικασία ανάγνωσης εγγράφων στη συνεδρίαση.

Πρώτον, διαβάστηκε ως αναγνωστέο έγγραφο δημοσίευμα της «Ελευθεροτυπίας», με ημερομηνία 3 Νοέμβρη του 2010, που αναφέροταν στη σύλληψη των μελών της ΣΠΦ Γερ. Τσάκαλου και Π. Αργυρού και την αποστολή βομβιδέματος στον Σ. Μπερλουσκόνι. Το δημοσίευμα μπήκε στη δικογραφία από την Αντιτρομοκρατική και η Εισαγγελία το ενέταξε στον κατάλογο των αναγνωστέων. Η Αντιτρομοκρατική το επέλεξε γιατί σ' αυτό, εκτός των άλλων, αναπαραγόταν η άποψη ότι με την αποστολή βομβιδέματων σε πρωθυπουργούς άλλων κρατών τέθηκαν σε κίνδυνο οι διεθνείς σχέσεις της χώρας, η οποία ως άποψη ενισχύει το κατηγορητήριο περί «τρομοκρατίας».

Μετά την ανάγνωση του δημοσιεύματος, πήραν το λόγο οι συνήγοροι Σπανοπούλου, Σταύρου και Στεντούμη και οι κατηγορούμενοι Μ. Νικολόπουλος και Γερ. Τσάκαλος. Οι Μ. Νικολόπουλος και Γερ. Τσάκαλος επεσήμαναν τη σκοπιμότητα των δημοσιογράφων να δημιουργήσουν κλίμα σε βάρος τους, ενώ θυμισαν στο τρομοδικείο τις δηλώσεις αντιτρομοκρατικού, ότι δήθεν δεν παίρνουν υπόψη τους δημοσιεύματα δημοσιογράφων. Ζήτησαν να κληθούν ο διοικητής της Αντιτρομοκρατικής Τζωρτζής και το στέλεχος της υπηρεσίας που έβαλε στη δικογραφία το δημοσίευμα, για να εξηγήσουν ποιος είναι ο πραγματικός λόγος για την εισαγωγή τέτοιων εγγράφων. Διεκρίνισαν, δε, για μια αικόμη φορά, ότι δεν υποβάλλουν το αίτημα για να χτίσουν κάποιο τεκμήριο αιθούσας, αλλά γιατί θέλουν να δημιουργήσει παρακαταθήκη στους αγωνιστές που πρέπει να γωρίζουν πώς λειτουργεί η Αντιτρομοκρατική.

Η συνήγορος Σπανοπούλου επεσήμανε

ότι το δημοσίευμα εισήχθη στη δικογραφία γιατί εξέφραζε την άποψη ότι η αποστολή βομβιδέματων έθετε σε κίνδυνο τις διεθνείς σχέσεις της χώρας, συντάχθηκε με το αίτημα των κατηγορούμενων και δήλωσε ότι επιφυλάσσεται για λογαριασμό του συνηγόρου Φρ. Ραγκούση. Με το αίτημα των κατηγορούμενων συντάχθηκε και η συνήγορος Σταύρος Σπανοπούλη με την αιτήματα και εξέφρασε το προβληματισμό της γιατί επιλέχτηκε ειδικά αυτό το δημοσίευμα, ενώ υπήρχε ευρεία γκάμα δημοσιεύμάτων.

Ο εισαγγελέας Σ. Μπαρόγιας χαρακτήρισε εύστοχη την παρατήρηση της συνηγόρου Σπανοπούλου και τόνισε ότι πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα.

Δεύτερον, διαβάστηκαν τέσσερις εκθέσεις αναγνώρισης των Γερ. Τσάκαλου και Π. Αργυρού, που έγιναν στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής, όπου υποτίθεται τηρούνται με ευλάβεια δύο οι προβλεπόμενοι κανόνες, όπως ισχυρίζονται οι συντάκτες και των συγκεκριμένων εκθέσεων. Μετά την ανάγνωση τους, ο Γερ. Τσάκαλος κατήγγειλε ότι όλα όσα γράφονται στις εκθέσεις είναι φέματα. Αποκάλυψε ότι στον ίδιο και στον Π. Αργυρού είχαν βάλει χειροπέδες και τους είχαν τοποθετήσει με την πλάτη γυρισμένη προς το αιδίφραντο τζάμι, από το οποίο υποτίθεται ότι βλέπουν οι αυτόπτες μάρτυρες! Τα δικά μας σχόλια περιτέύουν.

83η συνεδρίαση Τετάρτη, 13.11.2013

Με διακοπή έληξε η συμερινή συνεδρίαση του Κορυδαλλού. Αιτία, η απουσία του συνηγόρου Σπανοπούλου. Αιτία, η απουσία του συνηγόρου Σπ. Φυτράκη, λόγω της ταυτόχρονης συνεδρίασης του Εφετείου για την υπόθεση του Τ. Θεοφίλου.

Το αίτημα υποβλήθηκε από τον Χ. Χατζημιχαλάκη, ο οποίος απέρριψε το ενδεχόμενο να προχωρήσει η διαδικασία ανάγνωσης των

εγγράφων με απόντα το συνήγορο του και τόνισε ότι δεν είναι δυνατόν να γίνονται τις διεθνείς μέρες δίκες που αφορούν κατηγορούμενους για τη ΣΠΦ, κάτι που τα μέλη της ΣΠΦ έχουν ήδη καταστήσει σαφές σε προηγούμενες συνεδριάσεις (ο Τ.

Ως πολιτικός αντίπαλος δικάζεται ο Τάσος Θεοφίλου

Από την πρώτη κιόλας μέρα φάνηκε ότι ο αναρχικός Τάσος Θεοφίλου δικάζεται με απόλυτη προκατάληψη, ως πολιτικός αντίπαλος του συστήματος, και όχι ως ένας πολίτης που κατηγορείται ότι διέπραξε ληστεία μετά φρόνου. Τη Δευτέρα οι δικηγόροι είχαν αποχή, οι τρεις συνήγοροι του Τ. Θεοφίλου (Σ. Φυτράκης, Κ. Παπαδάκης, Α. Παπαρρούσου) συμμετείχαν στην αποχή, η αναβολή της δίκης ήταν **μονόδρομος**, σύμφωνα με τους ισχύοντες δικονομικούς κανόνες (και τη νομολογία), όμως το δικαστήριο αποφάσισε τη διακοπή της δίκης για δυο μέρες, με επιχείρημα ότι υπάρχει κίν-

δυνος παρέλευσης του 18μηνου. Τέτοιος κίνδυνος δεν υπάρχει (έχουν φροντίσει να εκδώσουν και δεύτερο ένταλμα σε βάρος του Θεοφίλου), ούτε βέβαια προβλέπεται στις περί αναβολής δικονομικές διατάξεις κάποια εξαίρεση λόγω παρέλευσης του 18μηνου. Γ' αυτό και ο πρόεδρος αποκάλυψε τις προθέσεις του, κουρείασε το περιβόλητο τεκμήριο αθωότητας και επικαλέστηκε τον κίνδυνο ο Θεοφίλου να διαπράξει παρόμοια αδικήματα. Τον θεώρησε, δηλαδή, a priori ένοχο γι' αυτά που χωρίς κανένα στοιχείο του έχει φορτώσει η Αντιτρομοκρατική!

Η προκατάληψη φάνηκε πε-

ρισσότερο τη δεύτερη μέρα, καθώς οι ενστάσεις που υπέβαλαν οι τρεις υπερασπιστές απορρίφθηκαν με συνοπτικές διαδικασίες.

Κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η ένταση για το **πολιτικό αδίκημα** πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον «**αυτόματο πιλότο**» των αποφάσεων στις υποθέσεις της 17Ν και του ΕΛΑ. Στο μεταξύ, άλλαξε ο νόμος και εισήχθη το αδίκημα της «τρομοκρατίας» (το περιβόλητο 18Α του Ποινικού Κώδικα), το οποίο βάζει τα δικαστήρια μπροστά σε ένα διλήμμα. Το αδίκημα περιγράφεται ως καθαρά πολιτικό αδίκημα, αφού γίνεται λόγος για απειλή της καθεστηκίας τάξης και διασάλευση των διεθνών σχέσεων της χώρας. Την ίδια στιγμή, τα δικαστήρια (από την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα και μετά) χαρακτηρίζουν το αδίκημα ως μη πολιτικό, με ένα και μοναδικό στόχο. Να μη δικαστεί από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (στο οποίο πλειοψηφούν οι ένορκοι), άλλα να μείνει στη δικαιοδοσία των απόλυτα ελεγχόμενων τρομοδικείων. Ο Θεοφίλου κατηγορείται για τη ληστεία της Πάρου (κατηγορία, βέβαια, την οποία αρνείται σθεναρά από την πρώτη στιγμή). Κανονικά, θα δικάζοταν από Μικτό Ορκωτό. Του κοτσάρισαν, όμως, και τη συμμετοχή στη ΣΠΦ (χωρίς κανένα στοιχείο και ενώ την αρνούνται και ο ίδιος και η ΣΠΦ), για να τον δικάσουν σε αμιγώς επαγγελματικό δικαστήριο.

Νέος κύκλος Βίντεοπροβολών σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Τόπος αιφιλόξενος, σκληρός και βασανισμένος, η ελληνική επαρχία έχει αποτελέσει τον κατ' εξοχήν φιλμικό τόπο των ντόπιων κινηματογραφιών που θέλησαν να αποτυπώσουν σε υποκειμενικές μικρογραφίες τον μεγάλο φόβο για τον Άλλο, τον κοινωνικό ρατσισμό και τη δυσκολία επιβίωσης κάθε τι διαφορετικού ή «ξενόφερτου» μεσ το ασφυκτικό πλαίσιο μιας αγκυλωμένης από τον συντρητισμό κοινωνικής ζωής. Στις δύο τανίες που προβάλλουμε τις Παρασκευές 15 και 22 Νοέμβρη, το διαφορετικό ενσαρκώνται και εξεγείρεται, παλεύει να ενταχθεί ή πασχίζει να αποδράσει, πληρώνει γενναιόδωρα το τίμημα της παρέκκλισης από τη νόρμα. Τις προβολές των τανιών στην Αθήνα θα ακολουθούν συζητήσεις, με τη συμμετοχή των σκηνοθετών, Νίκου Γραμματικού και Κυριάκου Κατζουράκη.

17 χρόνια "KONTRA"
ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ LIVE
Σάββατο 16/11

Ώρα έναρξης 21:00
Αγαθούπολεως 65 & Αχαρνών
Εισόδος ελεύθερη

KONTRA
www.eksegersi.gr

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Ανεξάρτητα από την ιδιότητα του στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει ο Τριαντάφυλλος Μηταφίδης, τα στοιχεία για την ιστορία της Θεσσαλονίκης που περιλαμβάνονται σε ομιλία του είναι σημαντικά και τα μεταφέρουμε:

«Αδέρφια, συμπολίτες, το σύνθημά μας "Θάνατος στον φασισμό, λευτεριά στον λαό" έγινε πραγματικότητα. Ζήτω η ελεύθερη Ελλάδα! Ζήτω η αδιούλωτη Θεσσαλονίκη! Ζήτω οι απελευθερώτες του ΕΛΑΣ!» (Στέλιος Γεωργιάδης, «Θεσσαλονίκη ανυπότακτη πόλη»). Το χαρμόσυνο γεγονός αναγγέλλουν με χωνί στους ξαχυστημένους κατοίκους της μαρτυρικής αλλά ανυπότακτης Θεσσαλονίκης δύο ΕΠΟΝίτσες σκαρφαλωμένες στη στέγη ενός σπιτιού στην άνω πόλη.

Τα μεγάλα γεγονότα της ιστορίας, έγραψε το 1843 ο Μαρξ, αποτελούν πρόκληση για στοχασμό και συσπείρωση της σκεπτόμενης και βασανισμένης ανθρωπότητας», τονίζοντας παράλληλα ότι «για να εργαστούμε θετικά για τη διαμόρφωση του καινούργιου κόσμου, πρέπει να ρίξουμε άπλετο φως στον παλιό».

«Η ιστορία γράφεται με ανυπακοή». Στο σύνθημα αυτό που έχει κατακτήσει διαχρονικά την ευμηγορία της ιστορίας, συμπυκνώνται και ζωντανεύουν όλα τα «μαθήματα» από την απελευθέρωση-σωτηρία της Θεσσαλονίκης από τα νύχια των Ναζί και των Τογματαλητών, σαν σήμερα πριν 69 χρόνια, από τον ΕΛΑΣ.

Το τέλος της γερμανικής κατοχής στη Μακεδονία είχε διαφανεί από το καλοκαίρι του 1944, όταν η Ομάδα Μεραρχιών Μακεδονίας του ΕΛΑΣ υπό τον στρατηγό Ευριπίδη Μπακιέρζη, απελευθέρωσε τη μία μετά την άλλη τις πόλεις της Δυτικής Μακεδονίας. Ετσι, παρά τις άνωθεν εντολές, η ιστορική απόφραση των Βαριειάδη και Μπακιέρζη να προελάσουν προς τη Θεσσαλονίκη αποδείχθηκε σωτηρία για την πόλη, καθώς όχι μόνο γίνωνταν τις υποδομές της από την καταστροφή, αλλά και τη διαφύλαξαν από το να υποστεί τα δικά της «Δεκεμβριανά». Επιπλέον, τόσο οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ στο στρατιωτικό πεδίο όσο και του ΕΑΜ στο πολιτικό-κοινωνικό, ανέλαβαν με επιτυχία το τιτάνιο έργο της μετάβασης από τη σκλαβιά στην ελευθερία, τουλάχιστον έως την επάρση συμφωνία της Βάρκιζας -βούτυρο στο φωμί των λουφαγμένων της «εθνικοφροσύνης» και των δωσιλογών. Που δεν θα διστάσουν να αιματοκυλίσουν τις εκδηλώσεις για την πρώτη επέτειο της απελευθέρωσης. Σκοτώνουν έναν 25χρονο κουρέα και τραυματίζουν άλλα δώδεκα άτομα. Οχι μόνο δεν συλλαμβάνεται και δεν τιμωρείται κανένις, αλλά και θάβουν για δεκαετίες ολόκληρες ως μη «εθνικώς ορθή» την ίδια την επέτειο της απελευθέρωσης!

Επρεπε να περάσουν 37 χρόνια για να την τιμήσουν οι Θεσσαλονίκεις, με πρωτοβουλία του αριστερού δήμαρχου Θανάση Γιαννούση και συμμετοχή των αριστερών δημάρχων Σταυρούπολης, Αμπελοκήπων και Εύσοδου. Την παρακαταθήκη αυτή θα συνεχίσει μέχρι το 1986 ο κατοπινός δήμαρχος Θεοχάρης Μαναβής, ενώ επί δημαρχίας Σωτήρη Κούβελα παύει κάθε εορτασμό της «ενοχλητικής» επετείου. Το υπουργείο Βορείου Ελλάδος και η ΤΕΔΚ συνεχίζουν να την τιμούν, ώσπου μετά το 1989 σημείνεται από το δημοτικό εφορτολόγιο. Εκτοτε ο κατ' ευφημισμόν εορτασμός εξαντλείται σε μια τυπική τελετή στο ηρώο του Γ'.Σ.

Σήμερα, 69 χρόνια μετά, με τα βλαστάρια των Ναζί, των Τογματαλητών και των χουντούντων στη βουλή ή προφυλακισμένα, δεν θα βρείτε στον κεντρικό δήμο κανένα δρόμο με την ιστορική ημερομηνία «30/10/1944» ή με τα ονόματα των απελευθερωτών. Ούτε θα δείτε το πορτρέτο του πρώτου δημάρχου της απελευθερωμένης Θεσσαλονίκης, του αντιστασιακού καθηγητή του ΑΠΘ Δημήτρη Καβάδα, ανάμεσα στα πορτρέτα των δημάρχων που είναι αναρτημένα έξω από την αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου. Αντίθετα θα δείτε να φριγουάρουν, με απόφραση του χουντικού δημοτικού συμβουλίου και την ανοχή των κατοπινών, τα ονόματα όσων προϋπάντησαν, συνεργάστηκαν και κατευδώσαν τους τυράννους της φαιάς πανούκλας, όπως οι κατοχικοί δήμαρχοι Μερκουρίου και Σερεμέτης.

Εστω και με καθυστέρηση 69 ετών, το δημοτικό συμβούλιο, αποκαθιστώντας την ιστορική αλήθεια, πρέπει να ακυρώσει τις κατάπτυστες ονοματοδοσίες και να κοσμήσει τους δρόμους της πόλης με τα ονόματα των απελευθερωτών της. Μια τέτοια απόφραση, πέρα από τον προφανή συμβολισμό της, θα αποτελεί και ένα πολιτικό όπλο απέναντι στη νεοναζιστική πανούκλα που κατοικείται και στα έδρανα της βουλής, αλλά και σε ανθρώπους ή νοσταλγός της χούντας που βρίσκονται σε κρίσιμα δημόσια πόστα.

Κλείνω με την υπόσχεση να γιορτάσουμε του χρόνου τα εβδομήντα χρόνια λύτρωσης της πόλης από τη ναζιστική τυραννία, μετονομάζοντας την παραλιακή «λεωφόρο Νίκης» σε «λεωφόρο αντιφασιστικής νίκης 30 Οκτωβρίου 1944», όπως θυμίζει η ταμπέλα που κρατώ (σ. φωτο). Οργανώνοντας παράλληλα μια μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση το παλιό σιδηροδρομικό σταθμό, απ' όπου ξεκινούσαν τα τρένα του θανάτου για τους συμπολίτες μας μάρτυρες του ολοκαυτώματος.

Γιατί, όπως έγραψε ο επιζών του ολοκαυτώματος Ελί Βιζέλ «ο δήμος σκοτώνει πάντα δύο φορές, τη δεύτερη με τη λήθη».

KONTRA

Το ένοτικτο των οπαδών και η ξεφτίλα των «αριστερών»

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στη μπίζνα που προσπαθεί να στήσει ο ισχυρός άντρας της ΑΕΚ Δημήτρης Μελισσανίδης με την ανέγερση του γηπέδου της ομάδας στη Νέα Φιλαδέλφεια. Γράψαμε ότι εκείταλλευόμενος στο έπακρο την επιθυμία των κιτρινόμαυρων οπαδών να επιστρέψει η ομάδα τους στην φυσική της έδρα, μιλάει για χαμένες πατρίδες, ιδιανικά και προσφυγιά, ότι λανσάρει τη θεωρία του λαϊκού καπιταλισμού, ζητώντας από τον απλό κόσμο της ΑΕΚ να βάλει το χέρι στην τσέπη και να συνεισφέρει για να καλυφθεί ο προϋπολογισμός του έργου, και ότι θα χρησιμοποιήσει τη δυναμική των οπαδών της ΑΕΚ για να πρωθήσει εκτός από το θέμα του γηπέδου και τα προσωπικά του επιχειρηματικά συμφέροντα. Εκτός από αυτά που έγιναν κατά τη διάρκεια της παρουσίασης του νέου γηπέδου, υπάρχουν και άλλα γεγονότα που ενισχύουν την άποψή μας.

Την ειδηση τη μάθαμε με αρκετή καθυστέρηση, αλλά αποτελεί ένα κομμάτι του παζλ των επιχειρηματικών σχεδίων του «Τίγρη». Την Κυριακή 26 Οκτωβρίου, ο Μελισσανίδης επισκέφτηκε το χώρο του γηπέδου και το Αλσος Νέας Φιλαδέλφειας και ο λόγος είναι προφανής. Το νέο γήπεδο πρέπει να πάει πιακέτο με την «αξιοποίηση» του Αλσούς. Σύμφωνα με τα παλιότερα σχέδια, ένα κομμάτι του Αλσούς έπρεπε να καταστραφεί, προκειμένου να γίνει το νέο γηπέδο, γεγονός που είχε ξεσηκώσει αντιδράσεις από τους κατοίκους της πόλης. Ο Μελισσανίδης, γνωρίζοντας τις αντιδράσεις, αποφάσισε να προχωρήσει σε ένα μικρότερο γήπεδο, με τις ελάχιστες εμπορικές χρήσεις, και να μη συνδέσει την ανέγερση του με το Αλσος, πουλώντας εκτός των άλλων και οικολογική ευαισθησία. Όμως, επειδή πάνω απ' όλα είναι καπιταλιστής και ό, τι σχεδιάζει έχει σαν τελική κατάληξη το κέρδος, δε θα μπορούσε να αφήσει αναξιοποίητο ένα «φιλέτο» σαν το Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, υπάρχουν συγκεκριμένα σχέδια για την «ανάπλαση» του συγκεκριμένου χώρου και την εμπορική του αξιοποίηση. Ο Μελισσανίδης έχει ενημερώσει για τα σχέδια του τον δεξιό υπουργό δήμαρχο Χάρη Τομπούλογλου (διόλου απήθανο να είναι και ο εκλεκτός του στις επόμενες εκλογές), ο οποίος είναι απόλυτα σύμφωνος και

αρωγός στην προσπάθειά του. Του έχει πει ότι η ΑΕΚ θα επωμιστεί το κόστος της «ανάπλασης» του Αλσούς, προκειμένου να είναι αυτή που στη συνέχεια θα το διαχειριστεί.

Με απλά λόγια, το σχέδιο αποσυνδέει το γήπεδο από τις εμπορικές του χρήσεις και τις μεταφέρει στο γειτονικό Αλσος, μέσω της «ανάπλασης» και της «αξιοποίησης» του. Με τον τρόπο αυτό μειώνονται στο ελάχιστο οι πιθανότητες να υπάρξουν αντιδράσεις από τους κατοίκους ή και προσφυγές για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την ανέγερση του γηπέδου. Στη συνέχεια, έχοντας ικανοποιήσει το λαϊκό αισθήμα για την επιστροφή της ΑΕΚ στη φυσική της έδρα, ο Μελισσανίδης θα έρθει σε συμφωνία με τη Δημοτική Αρχή και θα «αποκτήσει» το Αλσος για να το εκμεταλλευτεί εμπορικά. Ισως μετά την «Αγιά Σοφιά» να δούμε και το Αλσος να γίνεται... «Μόντε Κάρλο», στο οποίο θα υπάρχουν επιχειρηματικές δραστηριότητες που θα επιφέρουν κέρδη ολόκληρη τη βδομάδα και όχι μόνο το Σάββατο ή την Κυριακή που θα παιζει η ΑΕΚ. Σύμφωνα με όσα διαρρέουν για το θέμα, στόχος είναι να δημιουργηθούν μέσα στο Αλσος ένα πανοραμικό εστιατόριο, χώροι άθλησης, το Μουσείο της ΑΕΚ, αλλά και το μουσείο ιστορία με σήμα το Δικέφαλο.

Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ο αγώνας των κατοικών της Χαλκιδικής απετελεσαν σημείο αναφοράς και έγιναν υπόθεση αγώνα, αλληλεγγύης και οξιοπρέπειας για μια μεγάλη μεριδια των οργανωμένων οπαδών αρκετών ομάδων. Τα πανό στις έξι δεκαετίες, οι ανακοινώσεις, αλλά και οι ενέργειές τους έδειξαν ότι τα δεδομένα στο χώρο του οπαδικού κινήματος αλλάζουν και η προσπάθεια της αστικής τάξης και των κολασύων της να μετατρέψουν τις Θύρες σε χώρους επώασης του αυγού του φιδιού φαίνεται να πέφτει στο κενό. Αυτό αποδεικνύεται με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο από τον τρόπο που αντιμετώπισαν οι οργανωμένοι οπαδοί το θέμα της εκτέλεσης των δύο επιλεκτων μελών των ταγμάτων εφόδου της νεοναζιστικής συμμορίας. Παρά την προσπάθεια σύσωμου του αστικού εσμού και των ΜΜΕ να δημιουργήσουν κλίμα συ-

δας. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ο Κόκκαλης, χρησιμοποιώντας τους ερυθρόλευκους οπαδούς, πρώθησε τα επιχειρηματικά του σχέδια ταυτόχρονα με την κυριαρχία

της ομάδας στο ελληνικό λαό και να παρουσιάσουν τους νεοναζί ως «άστυχα πολικάρια», που βρέθηκαν τη λάθος στήγμη σε λάθος τόπο, το αποτέλεσμα ήταν πολύ αποκαρδιωτικό γ' αυτούς στο χώρο της νεολαίας των γηπέδων.

Κάτι ανάλογο θα επιχειρήσει να κάνει και ο Μελισσανίδης και ελπίζουμε ο κόσμος της ΑΕΚ να μην πέσει στη λούμπα και να φανεί αντάξιος της ιστορίας της ομάδας του. Γιατί «η προσφυγιά, οι χαμένες πατρίδες και η ιστορία» του Μελισσανίδη και των υπόλοιπων καπιταλιστών της παρέας του είναι εντελώς διαφορετικές από την προσφυγιά και την ιστορία της ΑΕΚ και των οπαδών της. Πρέπει να καταλάβουν οι κιτρινόμαυροι απόδοι ότι χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να είναι το γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια το «σπίτι» τους και το σημείο αναφοράς της ΑΕΚ, των οπαδών της και της ιστορίας της φανελας της και όχι η έδρα μιας ακόμη εμπορικής επιχειρησης του Μελισσανίδη, που θα γεμίζει με φρόγκα τις τοπές του, πουλώντας κιτρινόμαυρη ιστορία με σήμα το Δικέφαλο.

Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ο αγώνας των κατοικών της Χαλκιδικής απετελεσαν σημείο αναφοράς και έγιναν υπόθεση αγώνα, αλληλεγγύης και οξιοπρέπειας για μια μεγάλη μεριδια των οργανωμένων οπαδών αρκετών ομάδων. Τα πανό στις έξι δεκαετίες, οι ανακοινώσεις, αλλά και οι ενέργειές τους έδειξαν ότι τα δεδομένα στο χώρο του οπαδικού κινήματος αλλάζουν και η προσπάθεια της αστικής τάξης και των κολασύων της να μετατρέψουν τις Θύρες σε χώρους επώασης του αυγού του φιδιού φαίνεται να πέφτει στο κενό. Αυτό αποδεικνύεται με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο από τον τρόπο που αντιμετώπισαν οι οργανωμένοι οπαδοί το θέμα της εκτέλεσης των δύο επιλεκτων μελών των ταγμάτων εφόδου της νεοναζιστικής συμμορίας. Παρά την προσπάθεια σύσωμου του αστικού εσμού και των ΜΜΕ να δημιουργήσουν κλίμα συ-

■ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΕΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Ο εχθρός μου

Η καινούρια ταινία του Γιώργου Τσεμπερόπουλου βάζει στο μικροσκόπιο σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα με επίκεντρο το ρατσισμό. Ο Κώστας Στασινός, ετών 48, μικροεπιχειρηματίας γεωπόνος, έχει μια συνηθισμένη ζωή με τη σύζυγο και τα δύο παιδιά του. Ενα βράδυ, μία ομάδα τεσσάρων μεταναστών θα εισβάλει στο οπίτι του και θα κακοποιήσει την οικογένειά του. Τότε, τα πράγματα αλλάζουν ριζικά. Ο Κώστας, από προσδευτικός άνθρωπος, με αξίες στη ζωή, που προσπαθεί να τις περνά και στα παιδιά του, θα πάρει την καρμπίνα του πατέρα του και θα αναζητήσει εκδίκηση.

Η ιστορία που διάλεξε να μας αφηγηθεί ο σκηνοθέτης είναι αρκετά συνηθισμένη, ειδικά τα τελευταία χρόνια, τόσο στην επαρχία, σημαντικό ρόλο στην ταινία παίζει η έννοια της προσωπικής αξιοπρέπειας. Μία αρκετά κακοπαθημένη έννοια που μέσα από τις διαφορετικές νοημοδοτήσεις της αποτελεί υπόβαθρο για εντελώς διαφορετικές

πράξεις. Ωστε στο τέλος ο κάθε χαρακτήρας πρέπει να ορίσει το πλαίσιο της δικής του προσωπικής αξιοπρέπειας. Μέσα από το πολύ μεστό σενάριο του Γιάννη Τσίρου, ο θεατής έχει πραγματικά την ευκαιρία να προβληματιστεί πάνω στο φαινόμενο του ρατσισμού και στις αιτίες που τα τελευταία χρόνια τέτοιες αντιλήψεις κερδίζουν έδαφος στην ελληνική κοινωνία. Δεν είναι τυχαίο ότι στην ταινία αυτός που στρώχνει τον πρωταγωνιστή στην εκδίκηση είναι ένας απόστρατος, ο οποίος αποτελεί ευθεία αναφορά στη Χρυσή Αυγή και τις μεθόδους της. Φόντο, φυσικά, μια Αθήνα γκρίζα και σκυροδαπή.

Η ταινία έχει αρκετές αρετές. Με σωστό ρυθμό και αρκετές εναλλαγές, κρατά το ενδιαφέρον του θεατή αμείωτο. Ενα από τα όπλα της είναι και η εξαιρετική ερμηνεία του Μανώλη Μαυροματάκη στον πρωταγωνιστικό ρόλο, αλλά και του Γιώργου Γάλλου στο ρόλο του απόστρατου.

■ 26ο Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου

Το Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου (14-27/11) φέρνει δίνει χώρο στις ελληνικές ταινίες της δεκαετίας του '60, που θεωρείται άνοιξη του ελληνικού κινηματογρά

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

«Ο Β.Ι. Λένιν, επικρίνοντας το λαθεμένο, το ουτοπικό πρόγραμμα των ναροντοβόλτοι, μιλούσε με μεγάλο σεβασμό για το γεμάτο αυτοθυσία αγώνα των μελών της "Ναρόντναγια Βόλια" ενάντια στον τσαρισμό, εκτιμούσε πολύ το συνωμοτικό της σύστημα και τον αυστηρά συγκεντρωτικό τρόπο της οργάνωσής τους» - Απαντα, τ.12, σ. 478

«Μάχη στη βουλή!» - δεκάδες πτώματα ξεβράστηκαν στο Δουναβή

«Μπορείτε να κόψετε όλα τα λουλούδια, αλλά δεν μπορείτε να εμποδίσετε τον ερχομό της άνοιξης» - Πάμπλο Νερούδα

«Φυσάει μέσα από τα τρύπια βρακιά/ των ανέργων/ Φυσάει μέσα στην/ οργισμένη καρδιά του λαού./ Ο άνεμος μπερδεύει τους δρόμους.../ Ερχόμαστε/ Παραμερίστε/ Κατεβαίνουμε σα μια χιονοστιβάδα που όσο καπηφορίζει μεγαλώνει» - Τάσος Λειβαδίτης

Ξέρω πόσο μ' αγαπάς/ και πόσο με προσέχεις/ θέλεις όμως (και) την ψήφο μου/ αλλά χειμένο μ' έχεις (Ωδή στη συμπολιτεύμενη αντιπολίτευση και την αντιπολίτευση - την αστική δημοκρατία σ' όλο το μήκος και το πλάτος της)

◆ «Ταξιδί στο χωροχρόνο» - πτοιήματα δρόμου σε αστρόμαυρο φόντο... 12, 20 σελίδες, σκίτσα marg.

◆ «Οσο ο λαός θα είναι στην αντιπολίτευση, θα είμαστε κι εμείς» - Α. Παπαρήγα, στη Βουλή (δηλαδή, όταν ο λαός απεργούσε και ο Περισσός ήταν στην ΑΣΤΙΚΗ κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», βλ. 1988-1989, δεν υπήρχε κάποια... αντίφαση).»

◆ «Η λαϊκή απάντηση δεν θα έρθει από τη Βουλή» (Ριζοσπάστης 10-11-13). Γ' αυτό τόσα χρόνια ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΑ το κόμμα του Περισσού έχει πάρει μέρος σε ΟΛΕΣ και ΟΛΩΝ των ειδών τις εκλογές από το '74 και δώθε;

◆ Σύου Σύριζα στην EPT: ισχύει και καραϊσχύει το άρθρο της Κόντρας του περασμένου φύλλου.

◆ Δεν χρειάζεται να είναι κανείς, κ.κ. του Περισσού, μέλος σας για να γνωρίζει τα εσωτερικά σας... Τα βγάζετε μόνοι σας στη φόρα (και φυσικά τα «παραπολίτικά» είναι «κίτρινος τύπος»).

◆ Τι χειροκόρτημα ήταν αυτό στη Βουλή... Σκέτο Academy Awards.

◆ «Ησυχοί άνθρωποι είμαστε, πολιτισμένοι, δημοκράτες, σοσιαλδημοκράτες». Β. Γεωργακόπουλον, Εφεύρων, 7-11-13. «Πλάι στη σοσιαλδημοκρατία, που με τη βοήθεια της η κεφαλαιοκρατία καταπνίγει το εργατικό κίνημα είτε αποκοινίζει την ταξική διορατικότητα, ορθώνεται ο φασισμός» (βο συνέδριο Κομμουνιστικής Διεθνούς). Η ως άνω αρθρογράφος δεν ερυθρία όταν αναφέρει ότι «παλαιά» το κόμμα της ήταν το («ανανεωτικό») ΚΚΕσ. Και παρά τη μπόχα που απέκτησε η ονομασία «σοσιαλδημοκρατία» η ίδια επιμένει (ως άλλος Χ. Κυριαζής).

◆ Κυριακή βράδυ, 10-11-13: στη Βουλή μιλάει ο Σαμαράς, πατά-

με κουμπί κι εμφανίζεται στην οδόντη το πραγματικό τηλεοπτικό πρόγραμμα: «Εφιάλτης πέρα από τα σύνορα». Σατανικές συμπτώσεις...

◆ Ο Τσίπρας εκλογές: ποιες απεργίες, ποιοι αγώνες και τα συναφή. Ρε, κάλπη, σας λέει ο... αρχηγός (αφού έχει δώσει τα διαπιστευτήριά του -επανειλημένα- στη νότια και τη διεθνή αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό). «Μόνο ο λαός μπορεί να καταργήσει το μνημόνιο, με την ψήφο του». Σκέτο «άκρο», δηλαδή.

◆ Με κεντρικό θέμα (με εκκεντρικό θέμα).

◆ «...η πράξη δολοφονίας δύο μελών του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή» - από ανακοίνωση, 2-11-13, της «Συστείρωσης Αναρχικών». Αυτό που γνωρίζουμε είναι ότι οι ίδιοι οι χρυσαυγίτες (και φιλίες τους δυνάμεις) αποκαλούν έτσι τη ναζιστική συμμορία... Ο ανθρωπόμορφης «Σ.Α.» δεν έχει άρια... (ακριβώς η ίδια στάση και στην περίπτωση Marfin, όταν η μόνη πληροφόρηση που είχαν ήταν τα κωλοκάναλα. Πρεμούρα για διαπιστευτήρια: join the queue)..

◆ Εμείς, εκτός της EPT, γνωρίζουμε και άλλη περίπτωση ΠΑΜίσσας που όταν σφίξαν οι κώλοι της πήγε πρ... πρ...

◆ Πρόταση μομφής - δυσπιστίας: ώδινεν φως και έτεκεν υιν... θον (=κουράδα).

◆ Μπάτσοι και Ναζί, το ίδιο μαγαζί (και στη Στοκχόλμη).

◆ Μεταξύ των συνεργατών της «Αθενές Βους (του βασικής)» και ο «είμαστε όλοι Χρυσή Αυγή» τάυρος Γρ. Βαλλιανάτος. (Διότι άλλο η πουντιά και άλλο η ομοφυλοφιλία...).

◆ Κάποτε κάτω απ' τις φτερούγες του ο Περισσός είχε και τη

Σάτη (βλ. περιοδικό «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ»).

◆ «Το Ιλιγγιώδες σοβιετικό επίτευγμα που θεωρείται από την κρίση κεντρική και ανατολική Ευρώπης. "Στους επιχειρηματικούς και τραπεζικούς κύκλους του Βερολίνου", ανέφερε ένας Βρετανός πρέσβης στις αρχές του 1931, "το κύριο θέμα των συζητήσεων είναι η απειλή την οποία αντιπροσωπεύει η πρόδοση που έχει κάνει η Σοβιετική Ενωση φέρνοντας σε πέραση το Πενταετές Πλάνο, και η ανάλυση που υπάρχει να γίνει κάποια σοβαρή προστασία από τις ευρωπαϊκές χώρες να βάλουν τάξη στα οίκου τους, προτού η σοβιετική οικονομική πίεση παραφύνει ισχυρή». (Μ. Μαζάουερ: «Σκοτεινή ήπειρος», τ. 1, σ. 164).

◆ Με κεντρικό θέμα (με εκκεντρικό θέμα).

◆ «...η πράξη δολοφονίας δύο μελών του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή» - από ανακοίνωση, 2-11-13, της «Συστείρωσης Αναρχικών». Αυτό που γνωρίζουμε είναι ότι οι ίδιοι οι χρυσαυγίτες (και φιλίες τους δυνάμεις) αποκαλούν έτσι τη ναζιστική συμμορία... Ο ανθρωπόμορφης «Σ.Α.» δεν έχει άρια... (ακριβώς η ίδια στάση και στην περίπτωση Marfin, όταν η μόνη πληροφόρηση που είχαν ήταν τα κωλοκάναλα. Πρεμούρα για διαπιστευτήρια: join the queue)..

◆ Εμείς, εκτός της EPT, γνωρίζουμε και άλλη περίπτωση ΠΑΜίσσας που όταν σφίξαν οι κώλοι της πήγε πρ... πρ...

◆ Πρόταση μομφής - δυσπιστίας: ώδινεν φως και έτεκεν υιν... θον (=κουράδα).

◆ Μπάτσοι και Ναζί, το ίδιο μαγαζί (και στη Στοκχόλμη).

◆ Μεταξύ των συνεργατών της «Αθενές Βους (του βασικής)» και ο «είμαστε όλοι Χρυσή Αυγή» τάυρος Γρ. Βαλλιανάτος. (Διότι άλλο η πουντιά και άλλο η ομοφυλοφιλία...).

◆ Κάποτε κάτω απ' τις φτερούγες του ο Περισσός είχε και τη

μην μπαίνοντας στον κόπο να βάλει έστω και μία μικρή φωτά... Παναγίος ο μισθός του... (Καθημερινή, 26-27/11/13).

◆ Τι είν' τούτος ρε; Ο δημοσιογράφος Χ. Κώνστας(;) ο οποίος πήγε («Ε» TV, 11-11-13) να βγάλει και «πρωτογενές πλεόνασμα» στην ανεργία. Ασχετόφατες.

◆ Οταν ο ναζί Ν. Μιχαλολιάκος χαιρετούσε ναζιστικά μιλώντας για «καθαρά χέρια» δεν έκανε τίποτα περισσότερο από το να επινοάλβει την ανάλογη φράση του χουντικού υπουργού I. Λαδά.

◆ Ο Σύριζα, οι Σύριζες.

◆ Τσίπρας, ο Μονομάχος.

◆ «Πάντα την Κυριακή - Με τα μαγαζιά ήταν η πιο χαρούμενη Κυριακή του φθινοπώρου. Οπως παραμονή Πρωτοχρονίας». Σταυρούλα Παναγιωτάκη, στην Athens Voice, 7-13/11/13. Πώλε λέμε ψώνια... (ή απαθή βόδια).

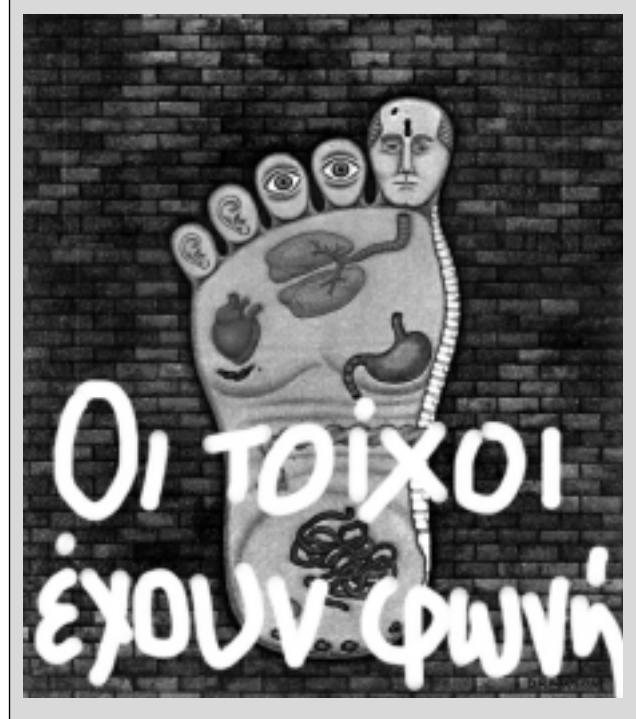
◆ Νάτο και «το πραγματικό success story στον τουρισμό» (Α. Δρυμιώτης, Καθημερινή, 3-11-13). Φυσικά καμιά αναφορά στους ξενοδοχοϋπάλληλους. Γ' αυτούς ισχύει το arbeit macht frei...

◆ Λάρβος υπέρ των απολύσεων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ο δημοσιογράφος της Καθημερινής (3-11-13) ΑΠ. Λακασάς. Μαλακασάς είναι αυτός θα μου πείτε...

◆ Εννοείται πώς, για άλλη μια φορά, η KNE «επιμένει να ξεχάσει» την Πανοποιοδαστική νούμερο 8 (βλ. ανακοίνωση της KNE για το Πολυτεχνείο, Ριζοσπάστης - 12/11/13). ΚΑΙ την υπογραφή του Χαρίλαου...

◆ Η δωρεάν παροχή γουάι-φάι συμβαδίζει με την πολιτική της κυβέρνησης στα...». Ο συντάκτης επιδιώκει να θυμίσει (;) στο αναγνωστικό κοινό «κάποιες φωτογραφίες»

Βασιλης

◆ Football Anti-Tournament - Σάββατο 16 Νοεμβρίου, Γήπεδο Ευαγγελόπειρας, 12:00 - Against modern football - Ανευ Αρχών, Green Ghetto Αγροτικό Αστέρας, Προοδευτική-Εκρηκτή, St. Pauli Thessaloniki Club (αφίσα)

Αυτή την αφίσα δεν την ανακαλύψαμε κολλημένη σε κάπιο τοίχο. Μας την έστειλε φίλος από το «κλαμπ» της St. Pauli (λαϊκή ομάδα-θρύλος του Αμβούργου) στη Θεσσαλονίκη, μαζί με ένα κείμενο για το αντι-τουρνουά ποδοσφαίρου, χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο:

«Την εποχή που οι νόμοι και η καταστολή χτυπάνε τις πόρτες μας. Την εποχή που ο κλοιός γύ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Σκιέρ ο Βίζερ, κολυμβητής ο Στουρνάρας, είναι λογικό να έχουν διαφορετική αντίληψη για τις αποστάσεις. Ο ένας μετράει με μίλια, ο άλλος με μέτρα. Γ' αυτό και η φράση του πρώτου, ότι «μας χωρίζουν μίλια και δισεκατομμύρια με την ελληνική κυβέρνηση», δεν έχει καμιά διαφορά από τη φράση του δεύτερου ότι «δεν μας χω-

ρίμως, ο Βίζερ είπε μια αλήθεια. Οτι θα βάλουν τη διαπραγμάτευση στο ράφι και θα την ολοκληρώσουν μετά από καιρό, καθώς η κάθε πλευρά έχει τους δικούς της λόγους να θελει καθυστέρηση. Η πλευρά της Ευρωζώνης θελει να ολοκληρώθει πρώτα το παζάρι για το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης στη Γερμανία, ώστε να

χέρια. Θα ψηφίσει αντιλαϊκά μέτρα, τα οποία δε λογίζονται σα νέα, γιατί είναι συμφωνημένα, όπως λένε. Κι αφού είναι συμφωνημένα, ο ελληνικός λαός θα πει κι ένα ευχαριστώ. Δεν αναφερόμαστε στον κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος έτσι κι αλλιώς είναι ένα κωλόχαρτο, είτε έχει συμφωνηθεί με την «ρεπορτάζ Μαξίμου» και θα καταλάβετε καλύτερα: ο πρω-

ϊκανών. Παρακαλουθείστε (αν αντέχετε) τι λέει κάθε βράδυ ο Πρετεντέρης και θα καταλάβετε ότι το ίδιο παιχνίδι παίζεται: οι τροϊκανοί δεν έρουν τι θέλουν, η κυβέρνηση διαπραγματεύεται σκληρά. Παρακαλουθείστε τι μεταδίδουν οι πολιτικοί συντάκτες που κάνουν «ρεπορτάζ Μαξίμου» και θα καταλάβετε καλύτερα: ο πρω-

Πριν ή μετά το σκι, σίγουρα θα βγει η ψυχή

ρίζουν μίλια, μας χωρίζουν μέτρα». Για να το πούμε διαφορετικά, και οι δυο μας δουλεύουν χοντρά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η τάχαμου off the record δήλωση του αυστριακού Τόμας Βίζερ, επικεφαλής του λεγόμενου Euroworking Group, ήταν μια δήλωση γεμάτη ιταμότητα, που έπληττε προσωπικά τον Στουρνάρα, ο οποίος και έσπευσε να απαντήσει, καλώντας «όποιον έκανε αυτή τη δήλωση να έχει το θάρρος να τα πει με το όνομά του», την ίδια ώρα που το όνομα του Βίζερ γινόταν βούκινο στην Αθήνα (οι παρόντες δημοσιογράφοι τήρησαν το off the record, σερβίροντας το όνομα στους συναδέλφους τους, για να το ξεφυρινίσουν αυτοί). Δεν είναι, όμως, η πρώτη φορά που ένας τεχνοκράτης (και όχι πολιτικό πρόσωπο) των Βρυξελλών μιλάει με τόσο απαξιωτικό ύφος για τους εκπροσώπους μιας κυβέρνησης που υποτίθεται ότι είναι ανεξάρτητη και κυρίωρη. Ορισμένοι από δάύτους είναι τόσο ποτισμένοι με την κεντροευρωπαϊκή ιμπεριαλιστική κυνικότητα, που δεν σέβονται ούτε το καθιερωμένο πολιτικό σαβουάρι βιβρ.

Πέρα από την ιταμότητα,

μπορέσει να διαπραγματευθεί με το ΔΝΤ τα εκκρεμή προβλήματα των χωρών που βρίσκονται σε «πρόγραμμα», χωρίς να μπει σε ουσιαστική σύζητηση πριν από τις ευρωεκλογές. Η πλευρά Σαμαρά-Βενιζέλου θελει να κερδίσει χρόνο, μπας και καταφέρει να μπλέξει τη συζήτηση για τα νέα μέτρα με τη συζήτηση για τη βιωσιμότητα του χρέους, ώστε να τα παρουσιάσει πικέτο στον ελληνικό λαό: «κερδίσαμε διευκολύνσεις στην αποτοληρωμή του χρέους, αλλά έχουμε και εμείς υποχρεώσεις προς τους εταίρους και δανειστές μας».

Αυτό, βέβαια, είναι δύσκολο, γιατί η συζήτηση για τη βιωσιμότητα του χρέους θα γίνει μετά τις ευρωεκλογές, όμως όσος χρόνος κερδίθει τώρα θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να περνάει τα διάφορα μέτρα ένα προς ένα. Άμα μάλιστα μπει το 2014, θα έχει ένα πρόσθετο επιχείρημα έναντι των βουλευτών: θέλετε να ρίξετε την κυβέρνηση την ώρα που έχουμε την προεδρία της ΕΕ και η χώρα μας βγαίνει από τη γωνία;

Στο μεταξύ, βέβαια, η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου δε θα μείνει με σταυρωμένα τα

τα μέτρα παίρνονται και στη διάρκεια του χρόνου, όπως προβλέπεται από το Μνημόνιο. Αναφερόμαστε στο νέο φόρο για τα αικίνητα (όποια μορφή κι αν πάρει, θα πρέπει να εξασφαλίζει το συμφωνημένο με την τροίκα ποσό). Αναφερόμαστε στις 4.000 απόλυτες μέχρι το τέλος του χρόνου. Αναφερόμαστε στις επιπλέον 12.500 διαθεσιμότητες, που μπορεί να πάρουν παράταση για κάνα δίμηνο, για να δείξει ο Μητσοτάκης ότι δήθεν κάνει σκληρή διαπραγμάτευση και εφαρμόζει αξιοκρατικά κριτήρια. Αναφερόμαστε στις αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων και σε μια σειρά άλλα μέτρα.

«Κορυφαία πηγή του υπουργείου Οικονομικών» (δηλαδή ο Στουρνάρας) δήλωσε την περασμένη Τρίτη ότι οι τροϊκανοί «ήρθαν σε πιο λογικά νούμερα» ως προς το περιβόλτο «δημοσιονομικό κενό» (δεν ζητούν, δηλαδή, 2,9 δισ., που ως ποσό επίσημα το έχει διαψεύσει η Κομισιόν), αλλά λιγότερα από 2 δισ. Επίσης, ότι «δεν ζητούν οριζόντια μέτρα». Οπότε, ο ελληνικός λαός μπορεί να είναι ήσυχος, ότι η κυβέρνηση του διαπραγματεύεται σκληρά και ήδη έχει καταγάγει τις πρώτες νίκες έναντι των αναλγήτων τρο-

θυπουργός έδωσε εντολή να μη συμφωνηθεί κανένα μέτρο και θα πάρει ο ίδιος, μαζί με τον κ. Βενιζέλο, την ευθύνη της κατάθεσης και ψήφισης του προϋπολογισμού, χωρίς προηγούμενη συμφωνία με την τροίκα. Το ότι οι τροϊκανοί δεν έχουν καμιά αντίρρηση γι' αυτό, αφού εκείνοι που μετράει είναι η αναθεώρηση του Μεσοπρόθεσμου και όχι ο προϋπολογισμός, δεν το λένε φυσικά.

Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει πολιτικό πρόβλημα, πρέπει να θωρακίσει τα κοινοβουλευτικά της νότα, επισμένως θελει λίγο χρόνο. Θα είναι ιδανικό να ψηφίσει το νέο χαράτσι «αφού άκουσε τις προτάσεις των βουλευτών», καθώς και έναν προϋπολογισμό με νούμερα που οργότερα θα πεταχτούν στα σκουπίδια. Με δυο τέτοιες θετικές ψηφοφορίες η κυβέρνηση φιλοσταθεροποιείται πολιτικά και μετά, στη διάρκεια της προεδρίας, περνά τα υπόλοιπα. Και μην βιαστείτε να πείτε ότι αυτό είναι κοντόθωρο. Οταν μια κυβέρνηση δεν έχει άλλη επιλογή, κοντόθωρα θα σχεδιάζει. Αν, ας πούμε, βγει ο Φλεβάρης, θ' αρχίσει η προεκλογική περίοδος των ευρωεκλογών, οπότε η κυβέρνηση κερδίζει κι άλλο χρόνο.

Ο Βενιζέλος, που διατηρεί τα ρητορικά ανακλαστικά του, παρά την απελπιστική κατάσταση στην οποία βρίσκεται, παρατήρησε στον Τσίπρα: «Δεν είστε ακόμα παράταξη. Είστε κόμμα της συγκυρίας, όχημα της διαμαρτυρίας». Οχημα της διαμαρτυρίας σίγουρα. Της συγκυρίας ίσως όχι. Ισως ο ΣΥΡΙΖΑ παίζει το ρόλο που έπαιζε άλλοτε το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο στη σημερινή συγκυρία, αλλά για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Με τη διαφορά ότι το ΠΑΣΟΚ έπαιξε το ρόλο του αστικού «μαντριού» σε μια περίοδο που το εργατικό και λαϊκό κίνημα πίστευε ότι θα κερδίσει, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ παίζει τον ίδιο ρόλο σε μια περίοδο που το εργατικό και λαϊκό κίνημα κατατρύχεται από το σύνδρομο της πίττας.

Ενα κόμμα που δημοσκοπικά είναι πρώτο και που στις επόμενες εκλογές μπορεί να πάρει πάνω από 30%, καλεί σε κεντρική πολιτική συγκέντρωση και μαζεύει μόνο τον κομματικό μηχανισμό του (κι αυτόν όχι ολόκληρο). Μπορεί υποκριτικά οι Στρατούληδες να μιλούν ενάντια στη «λογική της ανάθεσης», μπορεί να βγίνει εσωκομματικά μαχαίρια για εκείνους που είχαν την έμπνευση της συγκέντρωσης-φιάσκο, κατά βάθος όμως ο Τσίπρας και ο παρέα του τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση. Δεν έχουν λαό στο δρόμο, μπορεί να έχουν όμως λαό στις κάλπες. Κι αυτό θέλουν. Θέλουν την ψήφο και όχι να νιώθουν στο σβέρκο τους την ανάσα ενός λαϊκού ριζοσπαστισμού.

Θεωρούν πως έτσι λύνονται τα χέρια τους για να κάνουν όλες τις κωλοτούμπες μετά τις εκλογές, επικαλούμενοι αδυναμία στη σύγκρουσή τους με τους δανειστές της Ευρωζώνης. Πώς να συγκρουστούμε, όταν «δεν τραβάει ο κόσμος»;

Φυσικά, εμείς δε λέμε στην εργατική τάξη να πάει να φωνάζει αγωνιστικά συνθήματα στις συγκεντρώσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Να ξεφύγει από το σύνδρομο της πίττας την καλούμε και να χτίσει τη δική της πολιτική οργάνωση.

Π.Γ.

Το σύνδρομο της πίττας

Μπορεί οι δεξιοί βουλευτές, με επικεφαλής τον ίδιο τον Σαμαρά να χειροκροτούσαν σαν χουλιγάκοι, ειρωνικά, την αποστροφή του Τσίπρα, όμως αυτός ήξερε πολύ καλά τι έλεγε, όταν με ρητορικό οίστρο κραύγαζε από το βήμα της Βουλής, ότι «καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί από μόνη της να ακυρώσει το Μνημόνιο, γιατί το Μνημόνιο μπορεί να το ακυρώσει μόνο ένας, ο λαός με την ψήφο του». Ήξερε πολύ καλά ότι στο κάλεσμα του ΣΥΡΙΖΑ για πολιτική συγκέντρωση στο Σύνταγμα, που θα έδινε άλλη διάσταση στην πρόταση δυσποτίας, περιβάλλοντάς την με λαϊκό κύρος, δεν είχαν ανταποκριθεί παρά μόνο δυο χιλιάδες νοματαίοι, ίσα-ίσα ο πολιτικός και συνδικαλιστικός μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ.

Εκείνο που έκανε ο Τσίπρας πάντα να φορτώσει από